

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 211

Anul 50

Ediția în limba română

Comunicări și informări

8 septembrie 2007

<u>Numărul informării</u>	Cuprins	Pagina
	IV <i>Informări</i>	
	INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚII ȘI ORGANE ALE UNIUNII EUROPENE	
	Curtea de Justiție	
2007/C 211/01	Ultima publicație a Curții de Justiție în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 199, 25.8.2007	1
<hr/>		
	V <i>Anunțuri</i>	
	PROCEDURI JURISDICȚIONALE	
	Curtea de Justiție	
2007/C 211/02	Cauza C-503/04: Hotărârea Curții (Camera doua) din 18 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Federală Germania (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Hotărâre a Curții de constatare a neîndeplinirii obligațiilor — Neexecutare — Articolul 228 CE — Măsuri impuse de executarea hotărârii Curții — Rezilierea unui contract)	2
2007/C 211/03	Cauza C-507/04: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 12 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Austria (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Conservarea pășărilor sălbatice — Directiva 79/409/CEE — Măsuri de transpunere)	2
2007/C 211/04	Cauza C-119/05: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 iulie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Consiglio di Stato, Italia) — Ministero dell'Industria, del Commercio et dell'Artigianato/Lucchini Siderurgica SpA (Ajutoare de stat — CECO — Industrie siderurgică — Ajutor declarat incompatibil cu piața comună — Recuperare — Autoritate de lucru judecat a unei hotărâri a instanței naționale)	3

2007/C 211/05	Cauza C-212/05: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 iulie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Bundessozialgericht, Germania) — Gertraud Hartmann/Freistaat Bayern (Lucrător frontalier — Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 — Transfer al domiciliului într-un alt stat membru — Soț fără loc de muncă — Alocație de educație — Acordare refuzată soțului — Avantaj social — Condiție privind reședința)	4
2007/C 211/06	Cauza C-213/05: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 iulie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Bundessozialgericht — Germania) — Wendy Geven/Land Nordrhein-Westfalen (Lucrător frontalier — Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 — Alocație de educație — Acordare refuzată — Avantaj social — Condiția reședinței)	4
2007/C 211/07	Cauza C-277/05: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 18 iulie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Conseil d'État — Franța) — Société thermale d'Eugénie-Les-Bains/Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (TVA — Domeniu de aplicare — Arvună plătită în cadrul contractelor de prestări de servicii supuse TVA și reținută de prestator în cazul renunțării — Calificare)	5
2007/C 211/08	Cauza C-399/05: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 18 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 93/38/CEE — Contracte de achiziții publice în sectoarele apei, energiei, transportului și telecomunicațiilor — Construirea și punerea în funcțiune a unei centrale termoelectrice — Condiții de admitere la procedura de atribuire)	5
2007/C 211/09	Cauza C-460/05: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 18 iulie 2007 — Republica Polonă/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene (Directiva 2005/36/CE — Recunoașterea calificărilor profesionale — Asistenți medicali generaliști — Moașe — Dispoziții specifice aplicabile titlurilor de calificare poloneze — Validitate — Obligația de motivare — Introducere prin actul de aderare)	6
2007/C 211/10	Cauza C-142/06: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 18 iulie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Østre Landstret, Danemarca) — Olicom A/S/Skatteministeriet (Tariful Vamal Comun — Poziții tarifare — Clasificare în Nomenclatura Combinată — Mașini automate de prelucrare a datelor — Plăci de rețea cu funcție de „modem” — Noțiunea de „funcție proprie”)	6
2007/C 211/11	Cauza C-155/06: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 18 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 96/29/Euratom — Protecția sănătății lucrătorilor și a populației împotriva pericolelor prezentate de radiațiile ionizante — Lipsa transpunerii complete în termenul prescris)	7
2007/C 211/12	Cauza C-182/06: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 18 iulie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Cour administrative — Luxemburg/Hans Ulrich Lakebrink, Katrin Peters-Lakebrink (Articolul 39 CE — Impozit pe venitul nerezidenților — Calculul cotei de impozitare — Bunuri imobile situate pe teritoriul altui stat membru — Venituri locative negative neluate în considerare)	7
2007/C 211/13	Cauza C-213/06 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 18 iulie 2007 — Agenția Europeană pentru Reconstrucție (AER)/Georgios Karatzoglou (Recurs — Agent temporar — Rezilierea contractului)	8
2007/C 211/14	Cauza C-310/06: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 18 iulie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Gerechtshof te Amsterdam — Țările de Jos) — F.T.S. International BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West (Tariful Vamal Comun — Nomenclatura Combinată — Clasificare — Bucăți de pui dezodate, congelate și impregnate cu sare — Validitatea Regulamentului (CE) nr. 1223/2002)	8

2007/C 211/15	Cauza C-402/06: Hotărârea Curții (Camera șaptea) din 18 iulie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden) — Op- en Overslagbedrijf Van der Vaart B.V./Staatssecretaris van Financiën (Tarif Vamal Comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura Combinată — Produs obținut din coagularea laptelui și extragerea unei părți importante de zer)	9
2007/C 211/16	Cauza C-517/06: Hotărârea Curții (Camera șasea) din 18 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Austria (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2003/98/CE — Reutilizarea informațiilor din sectorul public — Netranspunerea în termenul prevăzut)	9
2007/C 211/17	Cauza C-26/07: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 18 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2004/80/CE — Despăgubirea victimelor infracționalității — Netranspunerea în termenul prevăzut)	10
2007/C 211/18	Cauza C-50/07: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 18 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2004/24/CE — Specialități farmaceutice — Produse medicamentoase tradiționale din plante — Cod comunitar — Produse medicamentoase de uz uman — Netranspunere în termenul prevăzut)	10
2007/C 211/19	Cauza C-61/07: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 18 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mecanism destinat să permită monitorizarea emisiilor de gaze cu efect de seră — Punerea în aplicare a Protocolului de la Kyoto)	11
2007/C 211/20	Cauza C-90/07: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 12 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2004/12/CE — Ambalaje și deșeuri din ambalaje — Netranspunere în termenul prevăzut)	11
2007/C 211/21	Cauza C-220/07: Acțiune introdusă la 27 aprilie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză	11
2007/C 211/22	Cauza C-263/07: Acțiune introdusă la 1 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului	12
2007/C 211/23	Cauza C-268/07: Acțiune introdusă la 6 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului	13
2007/C 211/24	Cauza C-271/07: Acțiune introdusă la 7 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei	13
2007/C 211/25	Cauza C-272/07: Acțiune introdusă la 7 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului	14
2007/C 211/26	Cauza C-273/07: Acțiune introdusă la 7 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului	14
2007/C 211/27	Cauza C-276/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Corte d'appello di Firenze (Italia) la 11 iunie 2007 — Nancy Delay/Università degli studi di Firenze, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), Republica Italiană	15
2007/C 211/28	Cauza C-278/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 13 iunie 2007 — Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegebetrieb GmbH & Co./Hauptzollamt Hamburg-Jonas	15

2007/C 211/29	Cauza C-279/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 13 iunie 2007 — Vion Trading GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas	15
2007/C 211/30	Cauza C-280/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 13 iunie 2007 — Ze Fu Fleischhandel GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas	16
2007/C 211/31	Cauza C-281/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 13 iunie 2007 — Bayerische Hypotheken- und Vereinsbank AG/Hauptzollamt Hamburg-Jonas	16
2007/C 211/32	Cauza C-286/07: Acțiune introdusă la 13 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului	17
2007/C 211/33	Cauza C-287/07: Acțiune introdusă la 14 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei	17
2007/C 211/34	Cauza C-292/07: Acțiune introdusă la 15 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei	18
2007/C 211/35	Cauza C-294/07: Acțiune introdusă la 19 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului	18
2007/C 211/36	Cauza C-295/07 P: Recurs introdus la 20 iunie 2007 de Comisia Comunităților Europene împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) pronunțate la 29 martie 2007 în cauza T-369/00, Département du Loiret (Franța), susținut de Scott SA/Comisia Comunităților Europene	19
2007/C 211/37	Cauza C-297/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Landgericht Regensburg (Germania) la 21 iunie 2007 — Acțiune penală împotriva lui Klaus Bourquain	20
2007/C 211/38	Cauza C-302/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de VAT and Duties Tribunal, London (Regatul Unit) la 29 iunie 2007 — JD Wetherspoon PLC/The Commissioners of Her Majesty's Revenue and Customs	20
2007/C 211/39	Cauza C-303/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 29 iunie 2007 — Aberdeen Property Fininvest Alpha Oy/Uudenmaan verovirasto et Helsingin kaupunki	21
2007/C 211/40	Cauza C-304/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 2 iulie 2007 — Directmedia Publishing GmbH/1. Albert-Ludwigs-Universität Freiburg, 2. Prof. Dr. Ulrich Knoop	21
2007/C 211/41	Cauza C-305/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale civile di Genova (Italia) la 2 iulie 2007 — Radiotelevisione italiana SpA (RAI)/PTV Programmazioni Televisive SpA	22
2007/C 211/42	Cauza C-306/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Højesteret (Danemarca) la 3 iulie 2007 — Ruben Andersen/Kommunernes Landsforening, în numele Slagelse Kommune (fosta Skælskør Kommune)	22
2007/C 211/43	Cauza C-308/07 P: Recurs introdus la 5 iulie 2007 de Koldo Gorostiaga Atxalandabaso împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) pronunțate la 24 aprilie 2007 în cauza T-132/06, Gorostiaga Atxalandabaso/Parlamentul European	23
2007/C 211/44	Cauza C-310/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Lunds tingsrätt (Suedia) la 5 iulie 2007 — Svenska staten genom Tillsynsmyndigheten i Konkurser/Anders Holmqvist	23

2007/C 211/45	Cauza C-311/07: Acțiune introdusă la 5 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Austria	24
2007/C 211/46	Cauza C-312/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal d'instance de Paris (Franța) la 6 iulie 2007 — JVC France SAS/Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)	25
2007/C 211/47	Cauza C-313/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona (Spania) la 5 iulie 2007 — Kirtruna SL și Elisa Vigano/Cristina Delgado Fernández de Heredia, Sergio Sabini Celio, Miguel Oliván Bascones, Red Elite de Electrodomésticos SA, Electro Calbet SA	25
2007/C 211/48	Cauza C-317/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 10 iulie 2007 — Lahti Energia Oy	26
2007/C 211/49	Cauza C-319/07 P: Recurs introdus la 11 iulie 2007 de 3F, fostă Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) împotriva ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua extinsă) pronunțată la 23 aprilie 2007 în cauza T-30/03: Specialarbejderforbundet i Danmark (SID)/Comisia Comunităților Europene	27
2007/C 211/50	Cauza C-320/07 P: Recurs introdus la 11 iulie 2007 de Antartica Srl împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) pronunțate la 10 mai 2007 în cauza T-47/06, Antartica Srl/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)	27
2007/C 211/51	Cauza C-324/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'Etat (Belgia) la 12 iulie 2007 — Coditel Brabant SA/1. Commune d'Uccle, 2. Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutélé), 3. Région de Bruxelles-Capitale	27
2007/C 211/52	Cauza C-325/07: Acțiune introdusă la 11 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului	28
2007/C 211/53	Cauza C-328/07: Acțiune introdusă la 13 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului	28
2007/C 211/54	Cauza C-329/07: Acțiune introdusă la 13 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză	29
2007/C 211/55	Cauza C-333/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Cour administrative d'appel de Lyon (Franța) la 17 iulie 2007 — Regie Networks/Direction de contrôle fiscal Rhône-Alpes Bourgogne	29
2007/C 211/56	Cauza C-340/07: Acțiune introdusă la 19 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului	29
2007/C 211/57	Cauza C-341/07: Acțiune introdusă la 20 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Suediei	30
2007/C 211/58	Cauza C-342/07: Acțiune introdusă la 24 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă	30
2007/C 211/59	Cauza C-345/07: Acțiune introdusă la 25 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă	30
2007/C 211/60	Cauza C-346/07: Acțiune introdusă la 25 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă	31

Tribunalul de Primă Instanță

2007/C 211/61	Cauza T-189/02: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 18 iulie 2007 — Ente per le Ville vesuviane/Comisia Comunităților Europene („Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR) — Încheierea acordării unei contribuții financiare comunitare — Acțiune în anulare — Admisibilitate — Calitatea procesuală activă a beneficiarului final al contribuției — Raport direct — Dreptul la apărare — Încălcarea articolului 12 din Regulamentul (CEE) nr. 4254/88 modificat — Lipsa cercetării”) 32	32
2007/C 211/62	Cauza T-344/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 19 iulie 2007 — Bouychou/Comisia Comunităților Europene („Răspundere extracontractuală — Decizie prin care se dispune restituirea ajutorului de stat acordat de Franța societății Stardust Marine — Anularea deciziei printr-o hotărâre a Curții”) 32	32
2007/C 211/63	Cauza T-360/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 19 iulie 2007 — FG Marine/Comisia Comunităților Europene („Răspundere extracontractuală — Decizie prin care se dispune restituirea ajutorului de stat acordat de Franța societății Stardust Marine — Anularea deciziei printr-o hotărâre a Curții”) 33	33
2007/C 211/64	Cauza T-345/05 R II: Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din 27 iunie 2007 — V/Parlamentul European („Măsuri provizorii — Ridicarea imunității unui membru al Parlamentului European — Cerere de suspendare a executării — Urgență”) 33	33
2007/C 211/65	Cauza T-130/06: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 25 iunie 2007 — Drax Power și alții/Comisia Comunităților Europene („Acțiune în anulare — Mediu — Directiva 2003/87/CE — Sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră — Propunere de modificare a planului național de alocare a cotelor — Refuz al Comisiei — Inadmisibilitate”) 33	33
2007/C 211/66	Cauza T-190/07: Acțiune introdusă la 31 mai 2007 — KEK DIAYLOS/Comisia Comunităților Europene 34	34
2007/C 211/67	Cauza T-217/07: Acțiune introdusă la 26 iunie 2007 — Las Palmeras/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene 34	34
2007/C 211/68	Cauza T-218/07: Acțiune introdusă la 26 iunie 2007 — Agroquivir/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene 35	35
2007/C 211/69	Cauza T-219/07: Acțiune introdusă la 25 iunie 2007 — DSV Road/Comisia Comunităților Europene 36	36
2007/C 211/70	Cauza T-225/07: Acțiune introdusă la 29 iunie 2007 — Thomson Sales Europe/Comisia Comunităților Europene 36	36
2007/C 211/71	Cauza T-226/07: Acțiune introdusă la 20 iunie 2007 — Prana Haus/OAPI (PRANAHAUS) 37	37
2007/C 211/72	Cauza T-227/07: Acțiune introdusă la 28 iunie 2007 — Regatul Spaniei/Comisia Comunităților Europene 37	37
2007/C 211/73	Cauza T-228/07: Acțiune introdusă la 29 iunie 2007 — Malheiro/Comisia Comunităților Europene 38	38
2007/C 211/74	Cauza T-233/07 P: Recurs introdus la 5 iulie 2007 de Maddalena Lebedef-Caponi împotriva hotărârii pronunțate la 25 aprilie 2007 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-71/06, Lebedef-Caponi/Comisia 39	39
2007/C 211/75	Cauza T-234/07: Acțiune introdusă la 3 iulie 2007 — Koninklijke Grolsch NV/Comisia Comunităților Europene 39	39
2007/C 211/76	Cauza T-235/07: Acțiune introdusă la 4 iulie 2007 — Bavaria/Comisia Comunităților Europene 40	40
2007/C 211/77	Cauza T-236/07: Acțiune introdusă la 4 iulie 2007 — Republica Federală Germania/Comisia Comunităților Europene 41	41

2007/C 211/78	Cauza T-237/07: Acțiune introdusă la 27 iunie 2007 — CityLine Hungary/Comisia Comunităților Europene	41
2007/C 211/79	Cauza T-238/07: Acțiune introdusă la 11 iulie 2007 — Ristic și alții/Comisia Comunităților Europene	42
2007/C 211/80	Cauza T-239/07: Acțiune introdusă la 9 iulie 2007 — Pathé Distribution/EACEA	42
2007/C 211/81	Cauza T-240/07: Acțiune introdusă la 4 iulie 2007 — Heineken Nederland și Heineken/Comisia Comunităților Europene	43
2007/C 211/82	Cauza T-241/07: Acțiune introdusă la 10 iulie 2007 — Buzzi Unicem/Comisia Comunităților Europene	44
2007/C 211/83	Cauza T-242/07: Acțiune introdusă la 6 iulie 2007 — Weiler/OAPI — CISQ (Q2WEB)	45
2007/C 211/84	Cauza T-243/07: Acțiune introdusă la 11 iulie 2007 — Republica Polonă/Comisia Comunităților Europene	45
2007/C 211/85	Cauza T-244/07: Acțiune introdusă la 13 iulie 2007 — Campo de Cartagena/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene	46
2007/C 211/86	Cauza T-245/07: Acțiune introdusă la 13 iulie 2007 — Virsa/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene	46
2007/C 211/87	Cauza T-246/07: Acțiune introdusă la 13 iulie 2007 — Coesagro/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene	47
2007/C 211/88	Cauza T-247/07: Acțiune introdusă la 11 iulie 2007 — Republica Slovacă/Comisia Comunităților Europene	47
2007/C 211/89	Cauza T-248/07: Acțiune introdusă la 12 iulie 2007 — Republica Cehă/Comisia Comunităților Europene	48
2007/C 211/90	Cauza T-252/07: Acțiune introdusă la 17 iulie 2007 — Sungro/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene	49
2007/C 211/91	Cauza T-253/07: Acțiune introdusă la 17 iulie 2007 — Desarrollo y Aplicaciones Fitotécnicas/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene	49
2007/C 211/92	Cauza T-254/07: Acțiune introdusă la 17 iulie 2007 — Pinzón/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene	49
2007/C 211/93	Cauza T-255/07: Acțiune introdusă la 17 iulie 2007 — Algodonera de Palma/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene	49
2007/C 211/94	Cauza T-256/07: Acțiune introdusă la 16 iulie 2007 — People's Mojahedin Organization of Iran/Consiliul Uniunii Europene	50
2007/C 211/95	Cauza T-257/07: Acțiune introdusă la 17 iulie 2007 — Republica Franceză/Comisia	50
2007/C 211/96	Cauza T-258/07: Acțiune introdusă la 17 iulie 2007 — Campo de Alcalá del Río/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene	51
2007/C 211/97	Cauza T-259/07: Acțiune introdusă la 17 iulie 2007 — Algusa Algodonera Utrerana/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene	51
2007/C 211/98	Cauza T-260/07: Acțiune introdusă la 17 iulie 2007 — Las Marismas de Lebrija/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene	52
2007/C 211/99	Cauza T-261/07: Acțiune introdusă la 13 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Banca di Roma	52

2007/C 211/100	Cauza T-262/07: Acțiune introdusă la 13 iulie 2007 — Republica Lituania/Comisia Comunităților Europene	53
2007/C 211/101	Cauza T-266/07: Acțiune introdusă la 9 iulie 2007 — Air One SpA/Comisia Comunităților Europene	54
2007/C 211/102	Cauza T-276/07: Acțiune introdusă la 23 iulie 2007 — Martin/Parlamentul European	55
2007/C 211/103	Cauza T-278/07 P: Recurs introdus la 18 iulie 2007 de Luigi Marcuccio împotriva ordonanței pronunțate la 11 mai 2007 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-2/06, Luigi Marcuccio/Comisia Comunităților Europene	55
2007/C 211/104	Cauza T-279/07: Acțiune introdusă la 23 iulie 2007 — Republica Franceză/Comisia Comunităților Europene	56
2007/C 211/105	Cauza T-284/07 P: Recurs introdus la 24 iulie 2007 de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) împotriva hotărârii pronunțate la 22 mai 2007 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-97/06, López Teruel/OAPI	57
2007/C 211/106	Cauza T-326/06: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 9 iulie 2007 — Total/OAPI — Peterson (Beverly Hills Formula TOTAL PROTECTION)	57

Tribunalul Funcției Publice al Uniunii Europene

2007/C 211/107	Cauza F-7/06: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 11 iulie 2007 — B/Comisia Comunităților Europene (Funcție publică — Funcționari — Remunerație — Indemnizație de expatriere — Condiții prevăzute de articolul 4 alineatul (1) din anexa VII la statut)	58
2007/C 211/108	Cauza F-143/06: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 12 iulie 2007 — Continolo/Comisia Comunităților Europene (Funcție publică — Funcționari — Pensii — Transferul drepturilor la pensie — Inadmisibilitate vădită)	58

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚII ȘI ORGANE
ALE UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE

*(2007/C 211/01)***Ultima publicație a Curții de Justiție în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene**

JO C 199, 25.8.2007

Publicații anterioare

JO C 183, 4.8.2007

JO C 170, 21.7.2007

JO C 155, 7.7.2007

JO C 140, 23.6.2007

JO C 129, 9.6.2007

JO C 117, 26.5.2007

Aceste texte sunt disponibile pe:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera doua) din 18 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Federală Germania(Cauza C-503/04) ⁽¹⁾**(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Hotărâre a Curții de constatare a neîndeplinirii obligațiilor — Neexecutare — Articolul 228 CE — Măsuri impuse de executarea hotărârii Curții — Rezilierea unui contract)**

(2007/C 211/02)

*Limba de procedură: germana***Părțile***Reclamantă:* Comisia Comunităților Europene (reprezentant: B. Schima, agent)*Pârâtă:* Republica Federală Germania (reprezentanți: W.-D. Plesing și C. Schulze-Bahr, agenți, H.-J. Prieß, avocat)*Interveniente:* Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues et J.-C. Gracia, agenți), Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: H. G. Sevenster și D. J. M. de Grave, agenți), Republica Finlanda (reprezentant: T. Pynnä, agent)**Obiectul**

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolul 228 CE — Neexecutarea hotărârii Curții din 10 aprilie 2003, pronunțată în cauzele conexe C-20/01 și C-28/01 — Directiva 92/50/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de servicii (JO L 209, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 50) — Atribuirea de contracte de achiziții publice de către orașul Braunschweig și comuna Bockhorn fără cereri de oferte — Cerere de impunere a unor penalități cu titlu cominatoriu

Dispozitivul

1) Întrucât nu a luat, la data la care a expirat termenul stabilit în avizul motivat emis de Comisia Comunităților Europene în temeiul

articolului 228 CE, măsurile pe care le impune executarea hotărârii din 10 aprilie 2003, Comisia/Germania (C-20/01 și C-28/01), privind încheierea unui contract pentru eliminarea deșeurilor orașului Brunswick (Germania), Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului menționat.

2) Obligă Republica Federală Germania la plata cheltuielilor de judecată.

3) Republica Franceză, Regatul Țărilor de Jos și Republica Finlanda, în calitate de interveniente, suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 45, 19.2.2005.**Hotărârea Curții (Camera a patra) din 12 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Austria**(Cauza C-507/04) ⁽¹⁾**(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Conservarea păsărilor sălbatice — Directiva 79/409/CEE — Măsuri de transpunere)**

(2007/C 211/03)

*Limba de procedură: germana***Părțile***Reclamantă:* Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. van Beek, B. Schima și M. Lang, agenți)*Pârâtă:* Republica Austria (reprezentant: H. Dossi, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Transpunerea incompletă și incorectă a Directivei 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 103, p. 1)

Dispozitivul

1) Prin netranspunerea corectă a:

- articolului 1 alineatele (1) și (2) din Directiva 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice în Burgenland, în Carintia, în Austria Inferioară, în Austria Superioară și în Styria;
- articolului 5 din Directiva 79/409 în Burgenland, în Carintia, în Austria Inferioară, în Austria Superioară și în Styria;
- articolului 6 alineatul (1) din Directiva 79/409 în Austria Superioară;
- articolului 7 alineatul (1) din Directiva 79/409 în Carintia, în Austria Inferioară și în Austria Superioară;
- articolului 7 alineatul (4) din Directiva 79/409 în următoarele landuri și cu privire la următoarele specii:
 - în Carintia în ceea ce privește cocoșul de munte, cocoșul de mesteacăn, lișița, sitarul de pădure, porumbelul gulerat și gugustiucul,
 - în Austria Inferioară în ceea ce privește porumbelul gulerat, cocoșul de munte, cocoșul de mesteacăn și sitarul de pădure,
 - în Austria Superioară în ceea ce privește cocoșul de munte, cocoșul de mesteacăn și sitarul de pădure,
 - în landul Salzburg în ceea ce privește cocoșul de munte, cocoșul de mesteacăn și sitarul de pădure,
 - în Styria în ceea ce privește cocoșul de munte, cocoșul de mesteacăn și sitarul de pădure,
 - în Tirol în ceea ce privește cocoșul de munte și cocoșul de mesteacăn,
 - în Vorarlberg în ceea ce privește cocoșul de mesteacăn,
 - în landul Viena în ceea ce privește sitarul de pădure;
- articolului 8 din Directiva 79/409 în Austria Inferioară;
- articolului 9 alineatele (1) și (2) din Directiva 79/409 în Burgenland, în Austria Inferioară, în ceea ce privește articolul 20 alineatul (4) din Legea Austriei Inferioare privind protecția naturii (Niederösterreichisches Naturschutzgesetz) în Austria Superioară, în landul Salzburg, în Tirol și în Styria;
- articolului 11 în Austria Inferioară,

Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 10 CE și 249 CE, precum și al articolului 18 din Directiva 79/409.

2) Respinge acțiunea în rest.

3) Obligă Republica Austria la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 45, 19.2.2005.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 iulie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Consiglio di Stato, Italia) — Ministero dell'Industria, del Commercio et dell'Artigianato/Lucchini Siderurgica SpA

(Cauza C-119/05) (¹)

(Ajutoare de stat — CECO — Industrie siderurgică — Ajutor declarat incompatibil cu piața comună — Recuperare — Autoritate de lucru judecat a unei hotărâri a instanței naționale)

(2007/C 211/04)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato, Italia

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Ministero dell'Industria, del Commercio et dell'Artigianato

Pârâtă: Lucchini Siderurgica SpA

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Consiglio di Stato — Recuperarea unui ajutor declarat incompatibil cu piața comună și care încalcă Decizia nr. 3848/85/CECA a Comisiei din 27 noiembrie 1985 privind instituirea unor norme comunitare pentru ajutoarele acordate industriei siderurgice (JO L 340, p. 1) — Obligația statului membru de a recupera ajutorul în pofida unei hotărâri contrare a instanței civile care a dobândit autoritate de lucru judecat

Dispozitivul

Dreptul comunitar se opune aplicării unei dispoziții a dreptului național care urmărește să consacre principiul autorității de lucru judecat, precum articolul 2909 din Codul civil italian (codice civile), în măsura în care aplicarea acesteia împiedică recuperarea unui ajutor de stat care a fost acordat cu încălcarea dreptului comunitar și a cărui incompatibilitate cu piața comună a fost constatată printr-o decizie a Comisiei Comunităților Europene, care a devenit definitivă.

(¹) JO C 132, 28.5.2005.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 iulie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Bundessozialgericht, Germania) — Gertraud Hartmann/Freistaat Bayern

(Cauza C-212/05) ⁽¹⁾

(Lucrător frontalier — Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 — Transfer al domiciliului într-un alt stat membru — Soț fără loc de muncă — Alocație de educație — Acordare refuzată soțului — Avantaj social — Condiție privind reședința)

(2007/C 211/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundessozialgericht, Germania

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Gertraud Hartmann

Pârât: Freistaat Bayern

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Bundessozialgericht — Interpretarea Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității (JO L 257, p. 2) — Noțiunea de lucrător — Funcționar german care și-a transferat domiciliul în Austria, continuând să lucreze în Germania — Refuz de acordare a alocației de educație (Erziehungsgeld) soției sale de naționalitate austriacă, domiciliată în Austria și care nu exercita o activitate profesională în Germania — Avantaj social

Dispozitivul

- 1) Un resortisant al unui stat membru care, deși își păstrează locul de muncă în acel stat, și-a transferat domiciliul într-un alt stat membru și își exercită, din acel moment, activitatea profesională în calitate de lucrător frontalier, se poate prevala de statutul de „lucrător migrant” în sensul Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității.
- 2) În împrejurări similare acelorora din cauza principală, articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1612/68 nu permite ca soțul unui lucrător migrant ce exercită o activitate profesională într-un stat membru, fără loc de muncă, cu reședința în alt stat membru, să fie înlăturat de la acordarea unui avantaj social având caracteristicile alocației germane de educație pentru motivul că acesta nu avea nici domiciliul, nici reședința obișnuită în primul stat.

⁽¹⁾ JO C 193, 6.8.2005.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 iulie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Bundessozialgericht — Germania) — Wendy Geven/Land Nordrhein-Westfalen

(Cauza C-213/05) ⁽¹⁾

(Lucrător frontalier — Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 — Alocație de educație — Acordare refuzată — Avantaj social — Condiția reședinței)

(2007/C 211/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundessozialgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Wendy Geven

Pârât: Land Nordrhein-Westfalen

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Bundessozialgericht — Interpretarea articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității (JO L 257, p. 2) — Avantaj social — Legislație națională care supune acordarea alocației de educație (Erziehungsgeld) persoanelor care nu au domiciliul sau reședința obișnuită pe teritoriul național condiției de a depăși pragul de 15 ore de lucru pe săptămână (Geringfügigkeitsgrenze)

Dispozitivul

Articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității nu se opune excluderii, de către legislația națională a unui stat membru, a unei resortisante a unui alt stat membru, rezidentă în acest stat și care exercită în primul stat o activitate profesională minoră (între 3 și 14 ore pe săptămână) de la beneficiul unui avantaj social care prezintă caracteristicile alocației de educație germane, pe motiv că aceasta nu avea în primul stat nici domiciliul, nici reședința sa obișnuită.

⁽¹⁾ JO C 193, 6.8.2005.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 18 iulie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Conseil d'État — Franța) — Société thermale d'Eugénie-Les-Bains/Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

(Cauza C-277/05) ⁽¹⁾

(TVA — Domeniu de aplicare — Arvună plătită în cadrul contractelor de prestări de servicii supuse TVA și reținută de prestator în cazul renunțării — Calificare)

(2007/C 211/07)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Société thermale d'Eugénie-Les-Bains

Pârât: Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Conseil d'État (Franța) — Interpretarea articolului 2 alineatul (1) din Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Domeniu de aplicare — Arvună plătită în cadrul contractelor de prestări de servicii supuse taxei pe valoarea adăugată și reținută de prestator în cazul renunțării — Calificarea drept plată a unei prestații de rezervare sau ca despăgubire pentru reziliere

Dispozitivul

Articolul 2 alineatul (1) și articolul 6 alineatul (1) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretate în sensul că sumele plătite cu titlu de arvună în cadrul contractelor de prestare de servicii hoteliere supuse taxei pe valoarea adăugată trebuie considerate, în cazul în care clientul își folosește posibilitatea de renunțare care îi este deschisă și aceste sume sunt reținute de exploatantul unei structuri hoteliere, despăgubiri forfetare pentru reziliere plătite pentru repararea prejudiciului suferit ca

urmare a renunțării clientului, fără a fi legate în mod direct de vreun serviciu prestat cu titlu oneros și, prin urmare, nu sunt supuse acestei taxe.

⁽¹⁾ JO C 229, 17.9.2005.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 18 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă

(Cauza C-399/05) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 93/38/CEE — Contracte de achiziții publice în sectoarele apei, energiei, transportului și telecomunicațiilor — Construirea și punerea în funcțiune a unei centrale termoelectrice — Condiții de admitere la procedura de atribuire)

(2007/C 211/08)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Patakia și X. Lewis, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentanți: D. Tsagkaraki și V. Christianos, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 4 alineatul (2) din Directiva 93/38/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor (JO L 199, p. 84) — Admiterea la procedura de atribuire a două societăți care nu îndeplinesc nici condițiile din anunț, nici pe cele din caietul de sarcini — Construirea și punerea în funcțiune a unei centrale termice la Lavrio

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Comisia Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 22, 28.1.2006.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 18 iulie 2007 — Republica Polonă/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-460/05) ⁽¹⁾

(Directiva 2005/36/CE — Recunoașterea calificărilor profesionale — Asistenți medicali generaliști — Moașe — Dispoziții specifice aplicabile titlurilor de calificare poloneze — Validitate — Obligația de motivare — Introducere prin actul de aderare)

(2007/C 211/09)

Limba de procedură: poloneza

Părțile

Reclamantă: Republica Polonă (reprezentanți: J. Pietras, M. Szpunar și M. Brzezińska, agenți)

Pârâți: Parlamentul European (reprezentanți: U. Rösslein și A. Padowska, agenți), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. C. Giorgi Fort, R. Szostak și F. Florindo Gijón, agenți)

Intervenientă în interesul pârâților: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: H. Støvlbæk și A. Stobiecka-Kuik, agenți)

Obiectul

Anularea articolului 33 alineatul (2) și a articolului 43 alineatul (3) din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, p. 22) — Regim special de recunoaștere a drepturilor dobândite de asistenții medicali generaliști, precum și de moașele care dețin un titlu de calificare polonez

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Republica Polonă la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Comisia Comunităților Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 60, 11.3.2006.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 18 iulie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Østre Landstre, Danemarca) — Olicom A/S/Skatteministeriet

(Cauza C-142/06) ⁽¹⁾

(Tariful Vamal Comun — Poziții tarifare — Clasificare în Nomenclatura Combinată — Mașini automate de prelucrare a datelor — Plăci de rețea cu funcție de „modem” — Noțiunea de „funcție proprie”)

(2007/C 211/10)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Østre Landstre, Danemarca

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Olicom A/S

Pârât: Skatteministeriet

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Østre Landsret — Interpretarea Regulamentului (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 256, p. 1), așa cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 3009/95 al Comisiei din 22 decembrie 1995, (JO L 319, p. 1) — Pozițiile 8471 (mașini automate de prelucrare a datelor) și 8517 (mașini pentru telecomunicații) — Plăci de rețea cu funcție dublă, de acces la rețeaua locală și la rețeaua internet — Funcție proprie

Dispozitivul

Plăcile de rețea combinate destinate a fi introduse în computere portabile trebuie clasificate, după 1 ianuarie 1996, ca mașini de prelucrare a datelor, la poziția 8471 din Nomenclatura Combinată a Tarifului Vamal Comun care apare în Anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun, așa cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 3009/95 al Comisiei din 22 decembrie 1995.

⁽¹⁾ JO C 143, 17.6.2006.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 18 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

(Cauza C-155/06) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 96/29/Euratom — Protecția sănătății lucrătorilor și a populației împotriva pericolelor prezentate de radiațiile ionizante — Lipsa transpunerii complete în termenul prescris)

(2007/C 211/11)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Patakia și D. Lawunmi, agenți)

Pârât: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentant: C. White, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea tuturor dispozițiilor necesare pentru a se conforma articolului 54 din Directiva 96/29/Euratom a Consiliului din 13 mai 1996 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția sănătății lucrătorilor și a populației împotriva pericolelor prezentate de radiațiile ionizante (JO L 159, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 3, p. 166) — Lipsa dispozițiilor care să permită punerea în aplicare a oricărei intervenții adecvate în orice situație care conduce la o expunere prelungită datorată efectelor pe termen lung ale unei urgențe radiologice sau unei practici ori activități profesionale vechi sau încheiate.

Dispozitivul

- 1) Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor actelor cu putere de lege și administrative necesare pentru a permite o intervenție adecvată în orice situație care conduce la o expunere prelungită datorată efectelor pe termen lung ale unei urgențe radiologice sau unei practici ori activități profesionale vechi sau încheiate, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 53 din Directiva 96/29/Euratom a Consiliului din 13 mai 1996 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția sănătății lucrătorilor și a populației împotriva pericolelor prezentate de radiațiile ionizante.
- 2) Obligă Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 121, 20.5.2006.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 18 iulie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Cour administrative — Luxemburg/Hans Ulrich Lakebrink, Katrin Peters-Lakebrink

(Cauza C-182/06) ⁽¹⁾

(Articolul 39 CE — Impozit pe venitul nerezidenților — Calculul cotei de impozitare — Bunuri imobile situate pe teritoriul altui stat membru — Venituri locative negative neluate în considerare)

(2007/C 211/12)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour administrative

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Marele Ducat al Luxemburgului

Pârâți: Hans Ulrich Lakebrink, Katrin Peters-Lakebrink

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Cour administrative (Luxemburg) — Interpretarea articolului 39 din Tratatul CE — Regimul național al impozitului pe venitul resortisanților comunitari nerezidenți — Refuz de a lua în considerare, în vederea stabilirii cotei de impozitare, a veniturilor locative negative aflate în legătură cu bunuri imobile situate pe teritoriul unui alt stat membru

Dispozitivul

Articolul 39 CE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care nu permite unui resortisant comunitar, nerezident în statul membru în care obține venituri ce reprezintă cea mai mare parte a veniturilor sale impozabile, să solicite luarea în considerare, în vederea stabilirii cotei de impozitare aplicabile veniturilor respective, a unor venituri locative negative aflate în legătură cu imobile neocupate personal și situate într-un alt stat membru, în timp ce un rezident al primului stat membru poate solicita luarea în considerare a veniturilor locative negative respective.

⁽¹⁾ JO C 143, 17.6.2006.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 18 iulie 2007 — Agenția Europeană pentru Reconstrucție (AER)/Georgios Karatzoglou

(Cauza C-213/06 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Agent temporar — Rezilierea contractului)

(2007/C 211/13)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Agenția Europeană pentru Reconstrucție (AER) (reprezentanți: S. Orlandi și J.-N. Louis, avocați)

Cealaltă parte în proces: Georgios Karatzoglou (reprezentant: S. A. Pappas, Dikigoros)

Obiectul

Recurs formulat împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) din 23 februarie 2006, Karatzoglou/AER (T-471/04), prin care Tribunalul a anulat decizia AER de reziliere a contractului de agent temporar al reclamantului

Dispozitivul

- 1) Anulează hotărârea Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene pronunțată la 23 februarie 2006, în cauza Karatzoglou/AER (T-471/04).
- 2) Trimite cauza spre rejudecare Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene pentru ca acesta să se pronunțe asupra concluziilor domnului Karatzoglou privind anularea deciziei Agenției Europene pentru Reconstrucție (AER) din 26 februarie 2004 de reziliere a contractului său de muncă.
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată va fi soluționată odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 178, 29.7.2006.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 18 iulie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Gerechtshof te Amsterdam — Țările de Jos) — F.T.S. International BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West

(Cauza C-310/06) ⁽¹⁾

(Tariful Vamal Comun — Nomenclatura Combinată — Clasificare — Bucăți de pui dezodate, congelate și impregnate cu sare — Validitatea Regulamentului (CE) nr. 1223/2002)

(2007/C 211/14)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Gerechtshof te Amsterdam, Țările de Jos

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: F.T.S. International BV

Pârât: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Gerechtshof te Amsterdam — Validitatea Regulamentului (CE) nr. 1223/2002 al Comisiei din 8 iulie 2002 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura Combinată (JO L 179, p. 8) — Bucăți de pui dezodate, congelate și impregnate cu sare

Dispozitivul

Regulamentul (CE) nr. 1223/2002 al Comisiei din 8 iulie 2002 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura Combinată nu este valid.

⁽¹⁾ JO C 224, 16.9.2006.

Hotărârea Curții (Camera șaptea) din 18 iulie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden) — Op- en Overslagbedrijf Van der Vaart B.V./Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-402/06) ⁽¹⁾

(Tarif Vamal Comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura Combinată — Produs obținut din coagularea laptelui și extragerea unei părți importante de zer)

(2007/C 211/15)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Op — en Overslagbedrijf Van der Vaart B.V.

Pârât: Staatssecretaris van Financiën

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Hoge Raad der Nederlanden — Interpretarea anexei I la Regulamentul (CE) nr. 1734/96 al Comisiei din 9 septembrie 1996 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 238, p. 1) — Produs obținut prin coagularea laptelui și extragerea unei părți importante de zer conținând în proporție de 2 % proteine de zer care au fost descompușe prin acțiunea unei enzime adăugate în timpul procesului de uscare de 24 până la 36 de ore.

Dispozitivul

- 1) Poziția 0406 din Nomenclatura Combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun, astfel cum a fost modificat de Regulamentul (CE) nr. 1734/96 al Comisiei din 9 septembrie 1996, trebuie interpretată în sensul că se poate clasa la această poziție un produs, precum cel din acțiunea principală, obținut din lapte coagulat, din care a fost eliminată o mare parte din zer și al cărui conținut de proteine serice a fost redus, prin acțiunea unei enzime, la 2 % din cantitatea totală a proteinelor în cursul unui proces de uscare de 24 până la 36 de ore și compus din cazeină și din peste 50 % umiditate.
- 2) Subpoziția 0406 20 90 din Nomenclatura Combinată trebuie interpretată în sensul că se poate clasa la această subpoziție un produs, precum cel din acțiunea principală, care conține peste 50 % umiditate și mai puțin de 1 % materii grase, care este măcinat în granule regulate de 2 până la 4 mm și care este destinat utilizării

în fabricarea de garnituri de pizza și în prepararea sosurilor cu brânză.

⁽¹⁾ JO C 310, 16.12.2006.

Hotărârea Curții (Camera șasea) din 18 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Austria

(Cauza C-517/06) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2003/98/CE — Reutilizarea informațiilor din sectorul public — Netranspunerea în termenul prevăzut)

(2007/C 211/16)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezențanți: G. Braun și E. Montaguti, agenți)

Pârâtă: Republica Austria (reprezentant: E. Riedl, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Absența adoptării, în termenul prevăzut, a tuturor actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2003/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind reutilizarea informațiilor din sectorul public (JO L 345 din 31 decembrie 2003, p. 90)

Dispozitivul

- 1) Întrucât nu a adoptat, în termenul prevăzut, toate actele cu putere de lege și administrative necesare transunerii Directivei 2003/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind reutilizarea informațiilor din sectorul public, în legislația landurilor Styria și Salzburg, Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.
- 2) Obligă Republica Austria la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 42, 24.2.2007.

**Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 18 iulie 2007 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă**

(Cauza C-26/07) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2004/80/CE — Despăgubirea victimelor infracționalității — Netranspunerea în termenul prevăzut)

(2007/C 211/17)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Condou-Durande și A. M. Rouchaud-Joët, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentant: N. Dafniou, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2004/80/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind despăgubirea victimelor infracționalității (JO L 261, p. 15)

Dispozitivul

- 1) Întrucât nu a adoptat, în termenul prevăzut, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/80/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind despăgubirea victimelor infracționalității, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.
- 2) Obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 56, 10.3.2007.

**Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 18 iulie 2007 —
Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei**

(Cauza C-50/07) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2004/24/CE — Specialități farmaceutice — Produse medicamentoase tradiționale din plante — Cod comunitar — Produse medicamentoase de uz uman — Netranspunere în termenul prevăzut)

(2007/C 211/18)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: B. Stromsky și S. Pardo Quintillán, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei (reprezentant: F. Díez Moreno, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2004/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de modificare, în ceea ce privește produsele medicamentoase tradiționale din plante, a Directivei 2001/83/CE de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentoase de uz uman (JO L 136, p. 85)

Dispozitivul

- 1) Întrucât nu a adoptat, în termenul prevăzut, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de modificare, în ceea ce privește produsele medicamentoase tradiționale din plante, a Directivei 2001/83/CE de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentoase de uz uman, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.
- 2) Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 69, 24.3.2007.

**Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 18 iulie 2007 —
Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului**

(Cauza C-61/07) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mecanism destinat să permită monitorizarea emisiilor de gaze cu efect de seră — Punerea în aplicare a Protocolului de la Kyoto)

(2007/C 211/19)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: U. Wölker și J.-B. Laignelot, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului (reprezentant: C. Schiltz, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Necomunicarea, în termenul prevăzut, a raportului conținând informațiile prevăzute la articolul 3 alineatul (2) din Decizia nr. 280/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 privind un mecanism de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de punere în aplicare a Protocolului de la Kyoto — Informații referitoare la proiecțiile naționale privind emisiile de gaze cu efect de seră și măsurile luate pentru a limita și/sau a reduce aceste emisii

Dispozitivul

1) Prin necomunicarea informațiilor impuse de articolul 3 alineatul (2) din Decizia nr. 280/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 privind un mecanism de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de punere în aplicare a Protocolului de la Kyoto, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei dispoziții.

2) Obligă Marele Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 95, 28.4.2007.

**Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 12 iulie 2007 —
Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei**

(Cauza C-90/07) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2004/12/CE — Ambalaje și deșeuri din ambalaje — Netranspunere în termenul prevăzut)

(2007/C 211/20)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Konstantinidis și J.-B. Laignelot, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei (reprezentant: S. Raskin, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2004/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 de modificare a Directivei 94/62/CE privind ambalajele și deșeurile din ambalaje (JO L 47, p. 26)

Dispozitivul

1) Prin neadoptarea tuturor actelor administrative și a actelor cu putere de lege necesare pentru a se conforma Directivei 2004/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 de modificare a Directivei 94/62/CE privind ambalajele și deșeurile din ambalaje, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.

2) Obligă Regatul Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 95, 28.4.2007.

Acțiune introdusă la 27 aprilie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză

(Cauza C-220/07)

(2007/C 211/21)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J.-P. Keppenne și M. Shotter, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, din cauza transpunerii în dreptul intern a dispozițiilor referitoare la desemnarea întreprinderilor care ar putea garanta furnizarea unui serviciu universal, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 8 alineatul (2) și articolelor 12 și 13, precum și al anexei IV la Directiva privind serviciul universal 2002/22/CE ⁽¹⁾;
- obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea sa, Comisia reproșează părâtei, în esență, faptul că a transpus în mod incorect Directiva 2002/22 în măsura în care legislația franceză ar dispune că poate fi însărcinat cu furnizarea uneia dintre componentele serviciului universal orice operator capabil să asigure această furnizare pe întreg teritoriul național. O astfel de dispoziție ar încălca atât principiul nediscriminării prevăzut la articolul 8 alineatul (2) din directiva sus-menționată, cât și principiile rentabilității și eficacității care rezultă din articolele 8, 12 și 13, precum și din anexa IV la aceasta, întrucât ar exclude *a priori* operatorii economici care nu sunt capabili să asigure furnizarea serviciului universal pe întreg teritoriul național. Desigur, directiva nu ar exclude, prin cuprinsul său, posibilitatea desemnării, *in fine*, a unui singur operator însărcinat cu acoperirea întregului teritoriu național, dar, în orice caz, aceasta ar impune statelor membre să urmeze în prealabil o procedură deschisă conformă criteriilor prevăzute la articolul 8 alineatul (2) din directivă, pentru garantarea faptului că o eventuală desemnare a unui operator unic este într-adevăr soluția cea mai eficientă și cea mai rentabilă.

⁽¹⁾ Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciile universale și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (directiva privind serviciul universal) (JO L 108, p. 51).

Acțiune introdusă la 1 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-263/07)

(2007/C 211/22)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: A. Alcover San Pedro și J.-B. Laignelot, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile

- constatarea că, prin netranspunerea corectă a articolului 9 alineatul (4) și a articolului 13 alineatul (1), precum și a anexei I la Directiva 96/61/CE a Consiliului din 24 septembrie 1996 privind prevenirea și controlul integrat al poluării ⁽¹⁾, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia a formulat trei motive în susținerea cererii.

Prin primul motiv, aceasta îi reproșează părâtului transpunerea incorectă a articolului 9 alineatul (4) din Directiva 96/61 în măsura în care aceasta a completat definiția — corectă — a „celor mai performante tehnici disponibile” cu o mențiune la „costurile excesive” ale acestor tehnici, mențiune care nu există în directivă. Deși directiva precizează, într-adevăr, că prin cele mai performante tehnici disponibile se înțeleg tehnicile realizate la o scară care permite aplicarea acestora în cadrul sectorului industrial respectiv în condiții viabile din punct de vedere economic și tehnic, aceasta nu permite excluderea sistematică a tehnicilor a căror aplicabilitate și disponibilitate ar conduce la costuri excesive în raport cu întreprinderi din același sector sau dintr-un sector similar, de dimensiuni medii și sănătoase din punct de vedere economic. Aceste precizări depășesc prevederile directivei în această privință.

Prin al doilea motiv, Comisia îi reproșează părâtului reducerea domeniului de aplicare a obligației de revizuire sau de actualizare a condițiilor de autorizare, prevăzută la articolul 13 alineatul (1) din directivă, deoarece, conform dispozițiilor naționale de transpunere, această revizuire nu poate avea loc decât în trei cazuri precise sau în caz de necesitate „temeinic motivată”. Acești termeni sunt, din nou, mai restrictivi decât cei ai directivei, care face referire numai la o revizuire „periodică” și la o actualizare, „dacă este necesar”, a condițiilor de autorizare.

Prin al treilea motiv, Comisia îi reproșează în cele din urmă părâtului transpunerea incorectă a anexei I la directivă, în măsura în care măsurile naționale de transpunere a directivei se referă la „săli ale cazanelor cu o putere calorică de peste 50 MW” iar nu, precum în categoria 1.1. din anexa citată anterior, la „instalații de ardere cu o putere calorică de peste 50 MW”. Or, această din urmă categorie este mai largă decât cea privind numai sălile cazanelor.

⁽¹⁾ JO L 257, p. 26.

Acțiune introdusă la 6 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului**(Cauza C-268/07)**

(2007/C 211/23)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: B. Stromsky și D. Kukovec, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

1. constatarea faptului că, întrucât nu a adoptat actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale ⁽¹⁾, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 71 din această directivă;

În subsidiar:

constatarea faptului că, întrucât nu a comunicat Comisiei actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 71 din această directivă;

2. obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2004/17/CE a expirat la 31 ianuarie 2006.

⁽¹⁾ JO L 134, p. 1.

Acțiune introdusă la 7 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei**(Cauza C-271/07)**

(2007/C 211/24)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: A. Alcover San Pedro și J.-B. Laignelot, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile

— constatarea că, prin transpunerea parțială sau incorectă a articolului 2 alineatele (2), (3), (4), (5), (6), (7), (9), (10) și (11), a articolului 3, a articolului 5, a articolului 6 alineatul (1), a articolului 8, a articolului 9 alineatele (3), (4), (5) și (6), a articolului 10, a articolului 12 alineatul (2), a articolului 13 alineatele (1) și (2), a articolului 14, a articolului 17 alineatul (2), a anexei I și a anexei IV din Directiva 96/61/CE a Consiliului din 24 septembrie 1996 privind prevenirea și controlul integrat al poluării ⁽¹⁾, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;

— obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiune, Comisia îi reproșează pârâtului transpunerea parțială sau incorectă, sau chiar netranspunerea mai multor dispoziții esențiale din Directiva 96/61. Acțiunea, care urmărește măsurile adoptate (sau neadoptate) de Regiunea Valonă și de Regiunea Bruxelles-Capitale privește, în special, lipsa unei corespundențe între domeniul material de aplicare al acestor măsuri și cel al directivei, precum și puterea de apreciere prea largă care le este recunoscută autorităților regionale în ceea ce privește autorizațiile de exploatare și circumstanțele în care trebuie efectuate revizuirea și/sau actualizarea condițiilor de autorizare.

⁽¹⁾ JO L 257, p. 26.

Acțiune introdusă la 7 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului**(Cauza C-272/07)**

(2007/C 211/25)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: B. Stromsky și D. Kukovec, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

1. constatarea faptului că, întrucât nu a adoptat actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii ⁽¹⁾, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 80 din această directivă;

În subsidiar:

constatarea faptului că, întrucât nu a comunicat Comisiei actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 80 din această directivă;

2. obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2004/18/CE a expirat la 31 ianuarie 2006.

⁽¹⁾ JO L 134, p. 114.

Acțiune introdusă la 7 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului**(Cauza C-273/07)**

(2007/C 211/26)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: B. Stromsky și D. Kukovec, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

1. constatarea faptului că, întrucât nu a adoptat actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/51/CE a Comisiei din 7 septembrie 2005 de modificare a anexei XX la Directiva 2004/17/CE și a anexei VIII la Directiva 2004/18/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului privind contractele de achiziții publice ⁽¹⁾, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 3 din această directivă;

În subsidiar:

constatarea faptului că, întrucât nu a comunicat Comisiei actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/51/CE a Comisiei din 7 septembrie 2005 de modificare a anexei XX la Directiva 2004/17/CE și a anexei VIII la Directiva 2004/18/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului privind contractele de achiziții publice, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 3 din această directivă;

2. obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2005/51/CE a expirat la 31 ianuarie 2006.

⁽¹⁾ JO L 257, p. 127.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Corte d'appello di Firenze (Italia) la 11 iunie 2007 — Nancy Delay/Università degli studi di Firenze, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), Repubblica Italiana

(Cauza C-276/07)

(2007/C 211/27)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte d'appello di Firenze

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Nancy Delay

Pârâți: Università degli studi di Firenze, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), Repubblica Italiana

Întrebarea preliminară

Articolul 39 din Tratatul de instituire a Comunității Europene și actele derivate (printre altele, interpretările realizate în hotărârea din 21 iunie 2001 pronunțată în cauza C-212/99 și în hotărârea din 18 iulie 2006 pronunțată în cauza C-119/04) pot fi interpretate în sensul că este legală reglementarea aplicată așa-numiților „lectori de schimb” cărora, fiind deja obligați (conform Legii nr. 62/1967) în baza unui contract de muncă pe durată determinată, nu le este garantată păstrarea, atunci când un astfel de contract este înlocuit cu un contract pe durată nedeterminată, a tuturor drepturilor pe care le-au dobândit de la data primei angajări, cu consecințe nu numai din punct de vedere al majorărilor salariului, ci și în ceea ce privește vechimea în muncă și plata de către angajator a contribuțiilor la sistemul asigurărilor sociale?

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 13 iunie 2007 — Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegebetrieb GmbH & Co./Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Cauza C-278/07)

(2007/C 211/28)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegebetrieb GmbH & Co.

Pârât: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Întrebările preliminare

- 1) Termenul de prescripție reglementat în articolul 3 alineatul (1) primul paragraf prima teză din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene ⁽¹⁾ se aplică și atunci când o abatere a fost comisă sau a încetat înaintea intrării în vigoare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 2988/95?
- 2) Termenul de prescripție reglementat în această dispoziție este aplicabil măsurilor administrative precum cererea de recuperare pentru abateri comise în acordarea restituirii la export?

În cazul în care se răspunde afirmativ la aceste întrebări:

- 3) Un stat membru poate aplica un termen mai lung în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 atunci când un asemenea termen mai lung a fost deja prevăzut în dreptul statului membru înaintea adoptării regulamentului menționat? Un asemenea termen mai lung poate fi aplicat și atunci când nu a fost prevăzut într-o dispoziție specifică privind cererea de recuperare a restituirii la export sau privind măsuri administrative în general, ci rezultă dintr-o dispoziție generală (de drept comun) a respectivului stat membru care cuprinde toate cazurile de prescripție ce nu fac obiectul unor dispoziții speciale?

⁽¹⁾ JO L 312, p. 1.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 13 iunie 2007 — Vion Trading GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Cauza C-279/07)

(2007/C 211/29)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Vion Trading GmbH

Pârât: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Întrebările preliminare

- 1) Termenul de prescripție reglementat în articolul 3 alineatul (1) primul paragraf prima teză din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene ⁽¹⁾ se aplică și atunci când o abatere a fost comisă sau a încetat înaintea intrării în vigoare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 2988/95?
- 2) Termenul de prescripție reglementat în această dispoziție este aplicabil măsurilor administrative precum cererea de recuperare pentru abateri comise în acordarea restituirii la export?

În cazul în care se răspunde afirmativ la aceste întrebări:

- 3) Un stat membru poate aplica un termen mai lung în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 și atunci când un asemenea termen mai lung a fost deja prevăzut în dreptul statului membru înaintea adoptării regulamentului menționat? Un asemenea termen mai lung poate fi aplicat și atunci când nu a fost prevăzut într-o dispoziție specifică privind cererea de recuperare a restituirii la export sau privind măsuri administrative în general, ci rezultă dintr-o dispoziție generală (de drept comun) a respectivului stat membru care cuprinde toate cazurile de prescripție ce nu fac obiectul unor dispoziții speciale?

⁽¹⁾ JO L 312, p. 1.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 13 iunie 2007 — Ze Fu Fleischhandel GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Cauza C-280/07)

(2007/C 211/30)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Ze Fu Fleischhandel GmbH

Pârât: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Întrebările preliminare

- 1) Termenul de prescripție reglementat în articolul 3 alineatul (1) primul paragraf prima teză din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene ⁽¹⁾ se aplică și atunci când o abatere a fost comisă sau a încetat înaintea intrării în vigoare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 2988/95?
- 2) Termenul de prescripție reglementat în această dispoziție este aplicabil măsurilor administrative precum cererea de recuperare pentru abateri comise în acordarea restituirii la export?

În cazul în care se răspunde afirmativ la aceste întrebări:

- 3) Un stat membru poate aplica un termen mai lung în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 și atunci când un asemenea termen mai lung a fost deja prevăzut în dreptul statului membru înaintea adoptării regulamentului menționat? Un asemenea termen mai lung poate fi aplicat și atunci când nu a fost prevăzut într-o dispoziție specifică privind cererea de recuperare a restituirii la export sau privind măsuri administrative în general, ci rezultă dintr-o dispoziție generală (de drept comun) a respectivului stat membru care cuprinde toate cazurile de prescripție ce nu fac obiectul unor dispoziții speciale?

⁽¹⁾ JO L 312, p. 1.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 13 iunie 2007 — Bayerische Hypotheken- und Vereinsbank AG/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Cauza C-281/07)

(2007/C 211/31)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Bayerische Hypotheken- und Vereinsbank AG

Pârât: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Întrebările preliminare

1) Articolul 3 alineatul (1) primul paragraf prima teză al Regulamentului (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene ⁽¹⁾ se aplică cererii de recuperare a restituirii la export acordată unui exportator în mod ilegal și atunci când acesta nu a comis nicio abatere?

În cazul unui răspuns afirmativ la această întrebare:

2) Această dispoziție se aplică în mod identic cererii de recuperare a unor asemenea beneficii de la persoana căreia exportatorul i-a cesionat de dreptul său de restituire la export?

⁽¹⁾ JO L 312, p. 1.

Acțiune introdusă la 13 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-286/07)

(2007/C 211/32)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: B. Stromsky, agent)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, întrucât impune în vederea înmatriculării vehiculelor înmatriculate anterior în alte state membre, prezentarea unui extras al înregistrării vânzătorului în registrul comerțului, în condițiile în care un astfel de extras nu este necesar pentru vehiculele înmatriculate anterior în Luxemburg, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 28 din Tratatul de instituire a Comunității Europene;
- obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea sa, Comisia formulează obiecții împotriva condițiilor impuse de pârât pentru înmatricularea vehiculelor de ocazie înmatriculate anterior într-un alt stat membru.

Întrucât supune înmatricularea în Luxemburg a acestor vehicule unor verificări suplimentare de documente și în special condiției de a prezenta un extras oficial al înregistrării vânzătorului vehiculului în registrul comerțului, pârâtul ar face de fapt mai puțin atrăgătoare importarea vehiculelor înmatriculate anterior în alte state membre și, ca urmare a acestui fapt, ar crea un obstacol în calea liberei circulații a acestor mărfuri.

Interzis de articolul 28 CE, acest obstacol ar fi cu atât mai grav cu cât s-ar aplica mai ales vehiculelor importate, iar vehiculele de ocazie înmatriculate anterior în Luxemburg nu par să fie supuse acelorași verificări de documente.

În plus, justificările acestui obstacol invocate de pârât nu ar fi deloc credibile, mai ales în măsura în care acesta din urmă ar dispune deja de mijloace importante de control pentru a se asigura că vehiculele respective nu au făcut obiectul unui trafic și, în orice caz, ar putea fi preconizate măsuri mai puțin radicale decât refuzul înmatriculării, în cazul în care nu a fost furnizat extrasul din registrul comerțului, solicitat în momentul de față, precum, spre exemplu, suspendarea procedurii de înmatriculare pe perioada necesară pentru verificarea efectuată de autoritățile administrative.

Acțiune introdusă la 14 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei

(Cauza C-287/07)

(2007/C 211/33)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentați: B. Stromsky și D. Kukovec, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

1. constatarea faptului că, întrucât nu a adoptat toate actele cu putere de lege și toate actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale ⁽¹⁾, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 71 din această directivă;

În subsidiar:

constatarea faptului că, întrucât nu a comunicat Comisiei toate actele cu putere de lege și toate actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 71 din această directivă;

2. obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2004/17/CE a expirat la 31 ianuarie 2006.

(¹) JO L 134, p. 1.

Acțiune introdusă la 15 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei

(Cauza C-292/07)

(2007/C 211/34)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: B. Stromsky și D. Kukovec, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

1. constatarea faptului că, întrucât nu a adoptat toate actele cu putere de lege și toate actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (¹), Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 80 din această directivă;

În subsidiar:

constatarea faptului că, întrucât nu a comunicat Comisiei toate actele cu putere de lege și toate actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 80 din această directivă;

2. obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2004/18/CE a expirat la 31 ianuarie 2006.

(¹) JO L 134, p. 114.

Acțiune introdusă la 19 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-294/07)

(2007/C 211/35)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: D. Maidani, agent)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

— constatarea faptului că, întrucât nu a adoptat actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (¹), Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 40 din această directivă;

— obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2004/38/CE a expirat la 29 aprilie 2006.

(¹) JO L 158, p. 77 și — rectificări — JO 2004, L 229, p. 35 și JO 2005, L 197, p. 34.

Recurs introdus la 20 iunie 2007 de Comisia Comunităților Europene împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) pronunțate la 29 martie 2007 în cauza T-369/00, Département du Loiret (Franța), susținut de Scott SA/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-295/07 P)

(2007/C 211/36)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: J. Flett, agent)

Cealaltă parte în proces: Département du Loiret, Scott SA

Concluziile recurente

- constatarea temeiniciei recursului și, prin urmare, anularea hotărârii atacate în întregul său;
- pronunțarea unei hotărâri definitive privind litigiul și considerarea faptului că decizia (2002/14/CE) ⁽¹⁾ este suficient motivată în ceea ce privește utilizarea unei rate a dobânzii compuse sau, în subsidiar, în cazul în care Curtea ar aprecia că litigiul nu se află în stare de a fi judecat, să trimită cauza în fața Tribunalului spre rejudecare;
- obligarea reclamantei la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de către Comisie în cadrul procedurilor în fața Curții și a Tribunalului;
- obligarea Scott SA la plata propriilor cheltuieli de judecată în cadrul celor două proceduri.

Motivele și principalele argumente

Susținând, cu titlu introductiv, că hotărârea atacată se întemeiază pe o viziune eronată a normelor comunitare în materie de ajutor de stat, pe care Tribunalul le-ar asimila, în mod greșit, regulilor privind concurența între întreprinderi, la data ordinului de recuperare a ajutorului ilegal, și nu regulilor privind concurența între statele membre la data acordării efective a ajutorului respectiv, recurenta invocă opt motive în susținerea recursului său.

Prin primul motiv, aceasta arată că, spre deosebire de aprecierea făcută de Tribunal în hotărârea atacată, o decizie prin care se ordonă recuperarea unui ajutor acordat în mod ilegal este motivată suficient dacă un simplu calcul matematic permite să se constate care metodă de calcul a fost utilizată. Or, acesta ar fi cazul în speță dat fiind că toate datele importante referitoare la

cuantumul ajutorului acordat, la rata dobânzii, la durata și la cuantumul ce urma a fi recuperat figurau în decizie.

Prin al doilea motiv, recurenta susține că utilizarea unei rate a dobânzii compuse era, în orice caz, cel puțin implicită în motivarea deciziei sale, date fiind obiectivele declarate, și anume eliminarea avantajelor care decurg din ajutor și restabilirea situației preexistente. În această perspectivă, rata dobânzii aplicabile sumei ce urmează a fi recuperată ar trebui să fie în mod necesar o rată a dobânzii compusă pentru a ține cont de inflație și de avantajul acumulat în timp de beneficiarul ajutorului.

Prin al treilea motiv, Comisia susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept inversând sarcina probei în defavoarea sa. De fapt, i-ar reveni reclamantei în primă instanță să demonstreze pretinsa modificare a practicii Comisiei privind rata dobânzii aplicabile ordinilor de recuperare a ajutoarelor ilegale, și nu acesteia din urmă să demonstreze absența unei astfel de modificări.

Prin al patrulea motiv, recurenta apreciază că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept considerând că aceasta nu ar fi precizat în ce mod societatea beneficiară a ajutorului deținea încă un avantaj la data ordinului de recuperare a acestui ajutor. Comisia ar trebui să se raporteze la data acordării ajutorului pentru a stabili existența unui astfel de avantaj, și nu data recuperării sale.

Prin al cincilea și al șaselea motiv, Comisia impută Tribunalului faptul că s-a bazat pe speculații, și nu pe dovezi, în ceea ce privește prețul de vânzare al societății beneficiare a ajutorului către o altă societate, și că a apreciat că acest preț de vânzare, la 11 ani după acordarea ajutorului, reprezintă un factor de care Comisia ar fi trebuit să țină cont la stabilirea cuantumului ce urmează a fi recuperat. Într-adevăr, în domeniul ajutoarelor de stat, obiectivul ar consta în restabilirea situației anterioare, iar cuantumul ajutorului care urmează să fie recuperat ar corespunde deci, în mod necesar, cuantumului acordat inițial, supus, până la recuperarea sa efectivă, unor dobânzi compuse anuale, indiferent de modul în care a fost folosit ajutorul de beneficiarul său în acest interval de timp.

Prin al șaptelea motiv, recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept apreciind că împrejurarea că recuperarea ajutorului trebuie să aibă loc conform normelor naționale implică în mod necesar faptul că dobânzile trebuie calculate la o rată simplă. Dacă este adevărat că recuperarea cuantumului principal și a dobânzilor trebuie realizată conform procedurilor dreptului național, impunerea unei rate a dobânzii, precum și chestiunea de a ști dacă această rată trebuie să fie simplă sau compusă aparțin de fapt dreptului comunitar, și nu dreptului național.

Prin al optulea motiv, Comisia arată, în sfârșit, că hotărârea atacată ar fi total disproporționată în măsura în care aceasta anulează decizia sa în integralitate, deși ar fi fost posibil să se distingă cuantumul sumei datorate de cuantumul dobânzilor plătibile, la fel cum ar fi fost posibil să se distingă utilizarea unei rate a dobânzii simple de cea a unei rate a dobânzii compuse.

(¹) Decizia 2002/14/CE a Comisiei din 12 iulie 2000 privind ajutorul de stat pus în aplicare de Franța în favoarea Scott Paper SA/Kimberly-Clark (JO 2002, L 12, p. 1).

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Landgericht Regensburg (Germania) la 21 iunie 2007 — Acțiune penală împotriva lui Klaus Bourquain

(Cauza C-297/07)

(2007/C 211/37)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Regensburg

Partea din acțiunea principală

Klaus Bourquain

Întrebările preliminare

În interpretarea articolului 54 din Convenția semnată la 19 iunie 1990 de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985, între guvernele statelor Uniunii Economice Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune (¹), este aplicabilă interdicția ca o persoană condamnată definitiv de către o parte contractantă să facă obiectul urmăririi penale pentru aceleași fapte pe teritoriul altei părți contractante, dacă pedeapsa care i-au fost aplicată nu a putut fi niciodată executată potrivit legislației statului în care a fost condamnată?

(¹) JO 2000, L 239, p. 19.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de VAT and Duties Tribunal, London (Regatul Unit) la 29 iunie 2007 — JD Wetherspoon PLC/The Commissioners of Her Majesty's Revenue and Customs

(Cauza C-302/07)

(2007/C 211/38)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

VAT and Duties Tribunal, London

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: JD Wetherspoon PLC

Pârâtă: The Commissioners of Her Majesty's Revenue and Customs

Întrebările preliminare

- 1) Rotunjirea cuantumului TVA este reglementată doar de dreptul național, sau este reglementată de dreptul comunitar? În special, se confirmă prin articolul 2 paragrafele (1) și (2) din Prima directivă (¹) și prin articolul 11A alineatul (1) litera (a) și/sau articolul 12 alineatul (3) litera (a) și/sau articolul 22 alineatul (3) litera (b) (text în vigoare la 1 ianuarie 2004) din A șasea directivă (²) că rotunjirea este o problemă de drept comunitar?
- 2) În special:
 - (i) Se opune dreptul comunitar aplicării unei reglementări naționale sau a unei practici a autorităților fiscale naționale care impune rotunjirea în plus a oricărui cuantum al TVA atunci când fracțiunea celei mai mici unități monetare în cauză este egală cu 0,50 sau mai mare (de exemplu, este necesar ca 0,5 pence să fie rotunjit în plus la cel mai apropiat pence)?
 - (ii) Impune dreptul comunitar obligația de a permite contribuabililor să rotunjească în minus orice cuantum al TVA care include o fracțiune a celei mai mici unități monetare disponibile?
- 3) Într-o vânzare ce include TVA, la ce nivel impune dreptul comunitar aplicarea rotunjirii în scopul calculării TVA datorate: la nivelul fiecărui bun individual, al fiecărei linii de produse, al fiecărei livrări (dacă se include mai mult de o livrare în aceeași achiziție), al totalului fiecărei tranzacții/achiziții ori al fiecărei perioade de calcul al TVA sau la alt nivel?

4) Este influențat răspunsul la vreuna dintre întrebări de principiile egalității de tratament și neutralității fiscale din dreptul comunitar, în special în legătură cu existența în Regatul Unit a unei derogări acordate de autoritățile fiscale competente, ce permite numai anumitor comercianți să rotunjească în minus cuantumurile TVA ce trebuie contabilizate?

(¹) Prima directivă a Consiliului din 11 aprilie 1967 privind armonizarea legislațiilor statelor membre privind impozitele pe cifra de afaceri (67/227/CEE) (JO L 71, p. 1301).

(²) A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (77/388/CEE) (JO L 145, p. 1).

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 29 iunie 2007 — Aberdeen Property Fininvest Alpha Oy/ Uudenmaan verovirasto et Helsingin kaupunki

(Cauza C-303/07)

(2007/C 211/39)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Aberdeen Property Fininvest Alpha Oy

Pârâtă: Uudenmaan verovirasto et Helsingin kaupunki

Întrebarea preliminară

Articolele 43 CE și 48 CE, precum și articolele 56 CE și 58 CE, trebuie interpretate în sensul că, în vederea concretizării libertăților fundamentale garantate de acestea, o societate comercială pe acțiuni sau un fond de investiții de drept finlandez și o societate de investiții cu capital variabil (SICAV) de drept luxemburghez trebuie considerate ca fiind comparabile, deși nu există în dreptul finlandez un tip de societate comercială care să corespundă exact unei societăți SICAV și ținând cont, de asemenea, de faptul că societatea SICAV, de drept luxemburghez, nu figurează în lista societăților menționate de articolul 2 litera (a) din Directiva 90/435/CEE (¹), directivă căreia îi este conformă legislația finlandeză, aplicabilă în speță, referitoare la reținerea impozitului la sursă, și deși societatea SICAV este scutită de impozitul

pe venit în virtutea legislației fiscale naționale din Luxemburg? În aceste condiții, este contrar articolelor menționate anterior din Tratatul CE faptul că societatea de tip SICAV cu domiciliul fiscal în Luxemburg, beneficiară a dividendelor, nu este scutită de reținerea la sursă, în Finlanda, a impozitului pe dividendele primite?

(¹) Directiva 90/435/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre (JO L 225, p. 6).

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 2 iulie 2007 — Directmedia Publishing GmbH/1. Albert-Ludwigs-Universität Freiburg, 2. Prof. Dr. Ulrich Knoop

(Cauza C-304/07)

(2007/C 211/40)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Directmedia Publishing GmbH

Pârâți: 1. Albert-Ludwigs-Universität Freiburg, 2. Prof. Dr. Ulrich Knoop

Întrebarea preliminară

Preluarea de date dintr-o bază de date protejată [potrivit articolului 7 alineatul (1) din Directiva 96/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 1996 privind protecția juridică a bazelor de date (¹)] într-o altă bază de date poate reprezenta o extragere, în sensul articolului 7 alineatul (2) litera (a) din respectiva directivă, și în cazul în care această preluare se realizează prin consultări ale bazei de date după o apreciere de la caz la caz, sau o extragere în sensul acestei dispoziții presupune un proces de copiere (fizică) a unui ansamblu de date?

(¹) JO L 77, p. 20.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale civile di Genova (Italia) la 2 iulie 2007 — Radiotelevisione italiana SpA (RAI)/PTV Programmazioni Televisive SpA

(Cauza C-305/07)

(2007/C 211/41)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale civile di Genova

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Radiotelevisione italiana SpA (RAI)

Pârâtă: PTV Programmazioni Televisive SpA

Întrebările preliminare

- 1) Obligația fiscală impusă tuturor deținătorilor de echipamente adecvate pentru recepționarea semnalului de radiodifuziune și de televiziune, în vederea finanțării serviciului public de televiziune evaluat atât la nivel național cât și local, constituie ajutor de stat prevăzut de articolul 87 din Tratatul CE?
- 2) În caz afirmativ, decizia Comisiei comunicată ministrului afacerilor externe italian la data de 20 aprilie 2005 este incompatibilă cu dreptul comunitar pe motivul erorii asupra elementelor de fapt sau în aprecierea faptelor, reținând aplicabilă cu privire la taxa RAI derogarea prevăzută de articolul 86 alineatul (2), dar neluând în considerare următoarele: emitentul concesionar îndeplinește serviciul public de radio și televiziune la nivel regional în absența definirii prin legi regionale și prin contracte specifice de servicii a misiunii pe care emitentul este obligat să o îndeplinească în orarul și în rețeaua de programe destinate difuzării de programe la nivel regional; — având în vedere absența unei definiții a obligațiilor de serviciu public, nu se poate realiza controlul privind destinația efectivă a resurselor de stat alocate serviciului public la nivel local exclusiv pentru activitățile aferente unui astfel de serviciu public; — emitentului concesionar nu i-a fost încredințată printr-un document oficial îndeplinirea unor obligații specifice de serviciu public, ci acesta a fost doar autorizat în mod general pentru a realiza un serviciu public regional?
- 3) În general, articolul 86 din Tratatul CE se opune unei reglementări naționale care atribuie fiecărei regiuni, pe piețele locale, competența legislativă de a identifica misiuni ulterioare de serviciu public regional subvenționate din resurse de stat, prevăzând atribuirea exclusivă a unor astfel de misiuni ulterioare către RAI SpA, prin excluderea oricărui concurs de oferte?

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Højesteret (Danemarca) la 3 iulie 2007 — Ruben Andersen/Kommunernes Landsforening, în numele Slagelse Kommune (fosta Skælskør Kommune)

(Cauza C-306/07)

(2007/C 211/42)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Højesteret (Danemarca)

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Ruben Andersen

Pârâtă: Kommunernes Landsforening, în numele Slagelse Kommune (fosta Skælskør Kommune)

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 8 alineatul (1) din Directiva 91/533/CEE a Consiliului din 14 octombrie 1991 privind obligația angajatorului de a informa lucrătorii asupra condițiilor aplicabile contractului sau raportului de muncă ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că o convenție colectivă care urmărește transpunerea dispozițiilor directivei nu se aplică unui lucrător care nu este membru al uneia dintre organizațiile sindicale semnatare ale respectivei convenții?
- 2) Dacă răspunsul la prima întrebare este negativ, expresia „lucrătorii care nu sunt cuprinși într-o convenție colectivă sau în convenții colective referitoare la raportul de muncă” din articolul 8 alineatul (2) din această directivă trebuie interpretată în sensul că acele clauze dintr-o convenție colectivă care prevăd o notificare prealabilă a angajatorului nu sunt aplicabile unui lucrător care nu este membru al unei organizații sindicale semnatare a respectivei convenții?
- 3) Expresiile „contract [...] de muncă pe durată determinată” și „raporturi de muncă pe durată determinată” din articolul 8 alineatul (2) din directivă au în vedere raporturi de muncă de scurtă durată, sau orice formă de raporturi de muncă limitate în timp? În primul caz, conform cărora criteriile trebuie considerat un raport de muncă a fi pe durată determinată (de scurtă durată)?

⁽¹⁾ JO L 288, p. 32, Ediție specială, 05/vol. 2, p. 174.

Recurs introdus la 5 iulie 2007 de Koldo Gorostiaga Atxalandabaso împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) pronunțate la 24 aprilie 2007 în cauza T-132/06, Gorostiaga Atxalandabaso/Parlamentul European

(Cauza C-308/07 P)

(2007/C 211/43)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Koldo Gorostiaga Atxalandabaso (reprezentant: D. Rouget, avocat)

Cealaltă parte în proces: Parlamentul European

Concluziile recurentului

- declararea ca fondat a prezentului recurs și, în consecință, anularea ordonanței Tribunalului de Primă Instanță din 24 aprilie 2007;
- pronunțarea definitivă asupra litigiului și anularea Deciziei Secretarului General al Parlamentului European din 22 martie 2006 prin care i s-a impus recurentului restituirea sumei de 118 360,18 euro și s-a procedat la o reținere a mai multor indemnizații parlamentare datorate acestuia de către Parlament;
- suportarea de către pârât a propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de recurent.

Motivele și principalele argumente

Recurentul invocă șase motive în sprijinul recursului.

Prin primul motiv, acesta contestă aplicarea articolului 111 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, care îl privează de dreptul la un proces echitabil pentru că nu a fost ascultat în prealabil de către Tribunal și, mai mult, nu a putut răspunde la argumentele Parlamentului.

Prin al doilea motiv, recurentul arată că s-a încălcat principiul imparțialității deoarece cele două acțiuni succesive pe care le-a introdus în cauzele T-146/04 și T-132/06, în care au fost pronunțate hotărârile din 22 decembrie 2005 și ordonanța din 24 aprilie 2007, au fost judecate pe fond de aceeași judecători. Or, principiul sus-menționat impune ca un judecător să nu judece, nici chiar în același grad de jurisdicție, o cauză care se întemeiază pe fapte identice sau suficiente de conexe celor ale unei cauze în care s-a pronunțat anterior.

Prin al treilea motiv, recurentul susține că Tribunalul a evaluat în mod eronat sfera de aplicare a hotărârii din 22 decembrie

2005. Dat fiind că fusese anulată pentru necompetență decizia luată de Secretarul General al Parlamentului la 24 februarie 2004, recurentul nu avea într-adevăr niciun motiv de a formula un recurs la Curte împotriva acestei hotărâri, constatatarea necompetenței de către judecător conducând la inexistența deciziei afectate de acest viciu.

Prin al patrulea motiv, recurentul contestă refuzul sistematic al Tribunalului de a lua în considerare argumentele formulate de acesta în vederea obținerii anulării Deciziei Secretarului General al Parlamentului din 22 martie 2006. Această din urmă decizie constituia o decizie nouă, diferită de decizia din 24 februarie 2004, și Tribunalul avea deci obligația de a analiza toate motivele, de fond și de formă, pe care le-a formulat pentru a o contesta.

Prin al cincilea motiv, recurentul îi reproșează Tribunalului că a refuzat să examineze motivul întemeiat pe forța majoră, deși acest motiv nu a fost invocat în acțiunea formulată împotriva deciziei din 24 februarie 2004.

În cele din urmă, prin cel de-al șaselea motiv, recurentul îi reproșează Tribunalului că nu a respectat principiul bunei administrări prin refuzarea în special a oricărei referiri la Codul de bună conduită administrativă adoptat de Parlament la 6 septembrie 2001.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Lunds tingsrätt (Suedia) la 5 iulie 2007 — Svenska staten genom Tillsynsmyndigheten i Konkurs/Anders Holmqvist

(Cauza C-310/07)

(2007/C 211/44)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Lunds tingsrätt

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Svenska staten genom Tillsynsmyndigheten i Konkurs

Pârât: Anders Holmqvist

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 8a din Directiva Consiliului 80/987/CEE ⁽¹⁾ din 20 octombrie 1980 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului, modificată ultima dată prin Directiva 2002/74/CE ⁽²⁾ a Parlamentului European și a Consiliului, trebuie interpretat în sensul că pentru a considera că o întreprindere își desfășoară activitățile pe teritoriul unui anumit stat membru, este necesar ca întreprinderea respectivă să aibă o filială sau un sediu permanent în acel stat membru?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 1), ce condiții trebuie întrunite pentru a considera că o întreprindere își desfășoară activitățile în mai multe state membre?
- 3) În cazul în care trebuie să se considere că întreprinderea desfășoară activități pe teritoriul mai multor state membre și un angajat își desfășoară activitatea pentru această întreprindere pe teritoriul mai multor state membre dintre acestea, care sunt criteriile care determină locul unde este exercitată activitatea acestuia în mod normal?
- 4) Articolul 8a din Directiva Consiliului 80/987/CEE din 20 octombrie 1980 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului, modificată ultima dată prin Directiva 2002/74/CE a Parlamentului European și a Consiliului, are efect direct?

⁽¹⁾ JO L 283, p. 23, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 197.

⁽²⁾ JO L 240, p. 10, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 149.

Acțiune introdusă la 5 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Austria

(Cauza C-311/07)

(2007/C 211/45)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: B. Stromsky și B. Schima, agenți)

Pârâtă: Republica Austria

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, întrucât nu a adoptat un termen limită pentru includerea medicamentelor în secțiunile galbenă sau verde din Erstattungskodex (lista cu medicamente de care beneficiază asigurații) în conformitate cu articolul 6 punctul 1 din Directiva 89/105/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind transparența măsurilor care reglementează stabilirea prețurilor medicamentelor de uz uman și includerea acestora în domeniul de aplicare al sistemelor naționale de asigurări de sănătate ⁽¹⁾, Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispoziției menționate;
- obligarea Republicii Austria la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Directiva 89/105/CEE vizează, *inter alia*, înlăturarea discrepanțelor în cadrul măsurilor naționale de natură economică adoptate de statele membre în vederea controlării cheltuielilor de sănătate publică privind medicamentele. Acest lucru presupune măsuri de limitare a gamei de produse cuprinse în sistemele naționale de asigurare de sănătate. În scopul prevenirii faptului ca asemenea discrepanțe să reprezinte un obstacol în calea comerțului intracomunitar cu medicamente, directiva stabilește anumite cerințe privind procedura de includere pe lista cu medicamente cuprinse în sistemele naționale de asigurare de sănătate. În acest sens, articolul 6 punctul 1 din directivă stabilește un termen limită pentru decizia de includere a medicamentelor în așa-numita „listă pozitivă”.

În Austria există trei categorii diferite de rambursare în cadrul listei cu medicamente cuprinse în sistemul de asigurare de sănătate. „Secțiunea verde” cuprinde medicamente a căror prescriere și rambursare sunt justificate de motive medicale și economice, fără aprobarea prealabilă a autorității de securitate socială. Costurile medicamentelor cuprinse în „secțiunea galbenă” sunt rambursate doar în cazuri specifice justificate, după aprobarea prealabilă a autorității de securitate socială. În sfârșit, „secțiunea roșie” cuprinde medicamente pentru care există o cerere în curs pentru includerea acestora în secțiunile galbenă sau verde. Costurile medicamentelor incluse în secțiunea roșie sunt rambursate în cazuri specifice justificate, după aprobarea prealabilă a autorității de securitate socială, cu condiția să nu existe o alternativă în secțiunile galbenă sau verde. O cerere validă pentru includerea unui medicament în secțiunile galbenă sau verde a listei cu medicamente de care beneficiază asigurații presupune în mod necesar ca acel produs să fie inclus pe lista roșie pentru o anumită perioadă de timp. Conform normelor austriece, medicamentele din secțiunea roșie nu pot rămâne în acea secțiune mai mult de 24 de luni. Dacă prețul mediu UE nu poate fi stabilit, termenul limită este extins la 36 de luni.

Această normă contravine articolului 6 punctul 1 din Directiva 89/105/CEE, întrucât nu există garanția că o decizie privind includerea medicamentului în secțiunile galbenă sau verde se va lua în intervalul cuprins între 90 și 180 de zile, astfel cum prevede această dispoziție din directivă.

După cum Curtea de Justiție a apreciat în hotărârea din 12 iunie 2003 în cauza C-229/00, Comisia/Finlanda, obiectivele directivei ar fi compromise, dacă un stat membru ar putea iniția o procedură dublă pentru stabilirea unei liste cu medicamente supuse unei cote de rambursare mai mari, prima fiind conformă obligațiilor stabilite de articolul 6 punctul 1 din directivă, iar cealaltă fiind scutită de aceste obligații și neîndeplinind obiectivele directivei. Contrar opiniei guvernului austriac, nu numai cererile pentru includerea pe o listă pozitivă, ci și cererile pentru includerea într-o anumită categorie a unei astfel de liste trebuie tratate conform cerințelor articolului 6 punctul 1 din directivă, dacă includerea în această categorie determină, precum în Austria, condiții mai favorabile de rambursare decât includerea în altă categorie sau rămânerea în categoria actuală. În acest sens, este necesar să se asigure ca deciziile privind aceste cereri să fie luate în perioada stabilită de articolul 6 punctul 1 din directivă.

Întrucât legislația austriacă nu prevede acest lucru, aceasta contravine dispoziției de drept comunitar menționată, în lumina interpretării sale de către Curtea de Justiție.

(¹) JO 1989, L 40, p. 8, Ediție specială 05/vol. 2, p. 84.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal d'instance de Paris (Franța) la 6 iulie 2007 — JVC France SAS/Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)

(Cauza C-312/07)

(2007/C 211/46)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal d'instance de Paris

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: JVC France SAS

Pârâți: Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)

Întrebările preliminare

- 1) O cameră video cu înregistrare care, la momentul importării sale, nu este în măsură să înregistreze semnale audio/video externe trebuie să fie clasificată în subpoziția 8525 40 99 în cazul în care este posibil să îi fie reglată ulterior interfața video ca intrare video cu ajutorul unui program sau al unui adaptor (widget), acest aparat fiind echipat cu circuite electronice care permit înregistrarea unui semnal audio/video extern chiar dacă fabricantul și vânzătorul nu au semnalat această posibilitate și nu o garantează?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, în măsura în care modificările succesive ale notelor explicative determină o schimbare a practicii comunitare de clasificare a camerelor video cu înregistrare, iar o excepție în raport cu principiul conform căruia clasificarea mărfurilor trebuie să se efectueze în funcție de caracteristicile efective ale acestora la momentul vămuirii, Comisia Europeană a procedat în mod legitim la această schimbare printr-o modificare a notelor explicative, deci de aplicare retroactivă, în loc să adopte un regulament de clasificare aplicabil doar pentru viitor?

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona (Spania) la 5 iulie 2007 — Kirtruna SL și Elisa Viganó/Cristina Delgado Fernández de Heredia, Sergio Sabini Celio, Miguel Oliván Bascones, Red Elite de Electrodomésticos SA, Electro Calbet SA

(Cauza C-313/07)

(2007/C 211/47)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Kirtruna, S.L. și Elisa Viganó

Pârâți: Cristina Delgado Fernández de Heredia, Sergio Sabini Celio, Miguel Oliván Bascones, Red Elite de Electrodomésticos S. A. și Electro Calbet S.A.

Întrebările preliminare

- 1) Garanția pentru persoana care dobândește o întreprindere în insolvență sau o unitate de producție a acestei întreprinderi de nu-și asuma datoriile rezultate din contracte sau din raporturile de muncă, dat fiind că procedura de insolvență permite o protecție cel puțin echivalentă cu cea prevăzută în directivele comunitare, se aplică exclusiv obligațiilor aflate în directă legătură cu contractele și raporturile de muncă sau, în contextul unei protecții integrale a drepturilor lucrătorilor și al menținerii locului de muncă, această garanție ar trebui să se extindă la alte contracte care, deși nu sunt contracte de muncă în sens strict, afectează totuși localurile în care se desfășoară activitatea întreprinderii sau anumite mijloace sau instrumente de producție indispensabile pentru continuarea activității acesteia?
- 2) În același context al garantării drepturilor lucrătorilor, dobânditorul unității de producție poate primi din partea judecătorului sesizat cu procedura insolvenței și însărcinat să statueze cu privire la atribuire, această garanție nu numai cu privire la drepturile izvorâte din contractele de muncă, ci și cu privire la cele izvorâte din alte contracte sau obligații ale debitorului insolubil, indispensabile pentru garantarea continuării activității?
- 3) Cel care dobândește o întreprindere în insolvență sau o unitate de producție a acesteia cu condiția de a păstra toate sau o parte a contractelor de muncă, subrogându-se în cadrul acestora, primește garanția că nu i se vor putea opune sau că nu i se vor putea transfera alte obligații ale cedentului aflate în legătură cu contractele sau cu relațiile în care se subrogă, în special debite fiscale sau către asigurările sociale sau drepturi pe care le-ar putea exercita titularii de drepturi și obligații rezultând din contractele încheiate de către debitorul insolubil și transferate către dobânditor în mod global sau cu unitatea de producție?
- 4) În concluzie, în ceea ce privește transferul unităților de producție sau al întreprinderilor declarate pe cale judiciară sau administrativă insolvente și în lichidare, Directiva nr. 23/2001 ⁽¹⁾ poate fi interpretată în sensul că protejează nu numai contractele de muncă, ci și alte contracte care afectează în mod direct și imediat menținerea contractelor de muncă?
- 5) În cele din urmă, se pune întrebarea dacă redactarea articolului 149.2 din Ley Concursal (Legea falimentului) din Spania, în măsura în care se referă la succesiunea întreprinderii, nu presupune o contradicție cu articolul 5 alineatul (2) litera (a) din Directiva nr. 23/2001 menționată, în măsura în care subrogația îi transferă cesionarului obligațiile debitorului insolubil rezultate direct sau indirect din contractele de muncă, în principal datoriile față de asigurările sociale pe care debitorul insolubil le-ar putea avea încă.

⁽¹⁾ Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (JO L 82, p. 16).

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 10 iulie 2007 — Lahti Energia Oy

(Cauza C-317/07)

(2007/C 211/48)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Lahti Energia Oy

Celelalte părți în proces: Lahden ympäristölautakunta, Hämeen ympäristökeskus, Salpausselän luonnonystävät ry

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 3 punctul 1 din Directiva 2000/76/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că Directiva nu se aplică incinerării deșeurilor gazoase?
- 2) O instalație de gazificare, în care se produce gaz prin piroliza deșeurilor, este considerată o instalație de incinerare în înțelesul articolului 3 punctul 4 din Directiva 2000/76/CE chiar și atunci când în cadrul acestei instalații nu există nicio linie de incinerare?
- 3) Incinerarea unui gaz purificat rezultă ca urmare a unui proces de gazificare, efectuată într-un cazan al unei centrale electrice, este considerată o activitate ce intră în domeniul de aplicare a articolului 3 din Directiva 2000/76/CE? În același timp, este relevant faptul că gazul purificat înlocuiește combustibilii fosili, iar prin utilizarea gazului purificat emisiile centralei electrice aferente unei unități de energie produse sunt mai mici decât prin utilizarea altor combustibili fosili? În scopul interpretării aplicabilității Directivei 2000/76/CE, este important faptul că instalația de gazificare și centrala electrică formează o singură instalație din punct de vedere tehnico-funcțional și luând în considerare distanța mare dintre acestea, ori că gazul purificat produs în instalația de gaz este transportat și astfel utilizat în alt loc, de exemplu pentru furnizarea de energie, în calitate de combustibil fosil, sau în alte scopuri?
- 4) Care sunt condițiile pentru ca gazul purificat produs în instalația de gazificare să fie considerat un produs, astfel încât să nu mai intre sub incidența dispozițiilor privind deșeurile?

⁽¹⁾ Directiva 2000/76/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 decembrie 2000 privind incinerarea deșeurilor (JO L 332, p. 91).

Recurs introdus la 11 iulie 2007 de 3F, fostă Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) împotriva ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua extinsă) pronunțată la 23 aprilie 2007 în cauza T-30/03: Specialarbejderforbundet i Danmark (SID)/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-319/07 P)

(2007/C 211/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: 3F, fostă Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) (reprezentanți: A. Bentley, Barrister și A. Worsøe, avocat)

Celelalte părți în proces: Comisia Comunităților Europene, Regatul Danemarcei, Regatul Norvegiei

Concluziile recurenteii

- anularea ordonanței Tribunalului de Primă Instanță din 23 aprilie 2007, pronunțată în cauza T-30/03, Specialarbejderforbundet i Danmark (SID)/Comisia Comunităților Europene;
- declararea cererii recurenteii în cauza T-30/03 ca fiind admisibilă și
- în orice caz, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă în prezentul recurs.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că ordonanța atacată trebuie anulată pentru următoarele motive:

1. Tribunalul de Primă Instanță a săvârșit o eroare de drept atunci când s-a bazat pe hotărârea pronunțată în cauza C-67/96, Albany, pentru a statua că recurenta nu putea invoca propria poziție concurențială în negocierea convențiilor colective pentru a stabili că era vizată individual.
2. Tribunalul de Primă Instanță a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat că recurenta nu putea invoca aspecte sociale pentru a stabili că era vizată individual.
3. Tribunalul de Primă Instanță a aplicat în mod greșit jurisprudența Plaumann și ARE atunci când a statuat că recurenta nu poate fi considerată ca fiind vizată individual, numai pentru că ajutorul în cauză este acordat destinatarilor prin intermediul unei reduceri a revendicărilor salariale ale marinarilor care beneficiază de scutirea de impozit pe venit.
4. Tribunalul de Primă Instanță a aplicat în mod greșit jurisprudența Van der Kooy și CIRFS atunci când a statuat că propriile interese ale recurenteii, în calitate de negociator, nu au fost afectate de măsuri fiscale.

Recurs introdus la 11 iulie 2007 de Antartica Srl împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) pronunțate la 10 mai 2007 în cauza T-47/06, Antartica Srl/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-320/07 P)

(2007/C 211/50)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Antartica Srl (reprezentanți: E. Racca, avocat și A. Fusillo, avocat)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), The Nasdaq Stock Market, Inc.

Concluziile recurenteii

- anularea deciziei Camerei a doua de recurs
- obligarea părâtului la plata cheltuielilor de judecată

Motivele și principalele argumente

Recurenta afirmă că interpretarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul 40/94 ⁽¹⁾ de către Tribunalul de Primă Instanță este incompatibilă cu definiția actuală a notorietății mărcii, astfel cum rezultă din cauza C-375/97 General Motors.

⁽¹⁾ JO L 11, p. 1, Ediție specială 17/vol.1, p. 146.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'Etat (Belgia) la 12 iulie 2007 — Coditel Brabant SA/1. Commune d'Uccle, 2. Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutélé), 3. Région de Bruxelles-Capitale

(Cauza C-324/07)

(2007/C 211/51)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'Etat

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Coditel Brabant SA.

Pârâte: 1. Commune d'Uccle, 2. Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutélé), 3. Région de Bruxelles-Capitale

Întrebările preliminare

- 1) O comună poate, fără a asigura condiții concurențiale, să se afilieze unei societăți cooperative ce regrupează exclusiv alte comune și asociații de comune (denumită societate cooperativă intercomunală „pură”) pentru a-i transfera atribuțiile privind administrarea rețelei sale de difuzare prin cablu a programelor de radio și de televiziune, în condițiile în care societatea își exercită partea esențială din activitate împreună doar cu afiliații săi și în interesul acestora, iar deciziile în legătură cu aceasta sunt luate de consiliul de administrație și de consiliile de sectoare în limitele împuternicilor pe care acesta li le acordă, organe statutare care sunt constituite din reprezentanți ai autorităților publice și care hotărăsc cu majoritatea voturilor acestora?
- 2) Capacitatea tuturor operatorilor, sau a unei părți dintre aceștia, în cazul sectoarelor sau al subsectoarelor de exploatare, de a influența astfel, prin intermediul organelor statutare, deciziile societății cooperative poate fi considerată ca având o asemenea natură încât să le permită să exercite asupra acesteia un control analog celui exercitat asupra propriilor servicii?
- 3) Această capacitate de a influența deciziile și acest control, pentru a fi considerate drept analoge, trebuie să fie exercitate individual de către fiecare membru afiliat sau este suficient ca ele să fie exercitate de către majoritatea membrilor afiliați?

Acțiune introdusă la 11 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-325/07)

(2007/C 211/52)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: G. Rozet, agent)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2003/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 martie 2003 de modificare a

Directivei 83/477/CEE a Consiliului privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la azbest la locul de muncă ⁽¹⁾ sau, în orice caz, prin necomunicarea acelor dispoziții Comisiei, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 alineatul (1) din această directivă;

- obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2003/18/CE a expirat la 14 aprilie 2006.

⁽¹⁾ JO L 97, p. 48.

Acțiune introdusă la 13 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-328/07)

(2007/C 211/53)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: W. Wils, agent)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, întrucât nu a adoptat actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală ⁽¹⁾ și, în orice caz, întrucât nu a comunicat aceste acte Comisiei, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;

- obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2004/48/CE a expirat la 29 aprilie 2006.

⁽¹⁾ JO L 157, p. 45 și — rectificare — JO L 195, p. 16.

Acțiune introdusă la 13 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză

(Cauza C-329/07)

(2007/C 211/54)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: W. Wils, agent)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, întrucât nu a adoptat toate actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală⁽¹⁾, și, în orice caz, întrucât nu a comunicat aceste acte Comisiei, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2004/48/CE a expirat la 29 aprilie 2006.

⁽¹⁾ JO L 157, p. 45 și — rectificarea — JO L 195, p. 16.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Cour administrative d'appel de Lyon (Franța) la 17 iulie 2007 — Regie Networks/Direction de contrôle fiscal Rhône-Alpes Bourgogne

(Cauza C-333/07)

(2007/C 211/55)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour administrative d'appel de Lyon

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Regie Networks

Pârâtă: Direction de contrôle fiscal Rhône-Alpes Bourgogne

Întrebarea preliminară

Este validă Decizia nr. N 679/97 a Comisiei din 10 noiembrie 1997, prin care această instituție a decis să nu prezinte obiecții cu privire la modificările aduse schemei de ajutor pentru exprimarea radiofonică instituite prin decretul 92-1053⁽¹⁾, 1) în ceea ce privește motivarea sa, 2) în ceea ce privește aprecierea făcută cu privire la compatibilitatea cu Tratatul CE a finanțării schemei de ajutor pentru exprimarea radiofonică instituite pentru perioada 1998-2002 și 3) în ceea ce privește motivul întemeiat pe lipsa majorării resurselor bugetare ale schemei de ajutor în cauză?

⁽¹⁾ Decretul nr. 92-1053 din 30 septembrie 1992 de reînnoire a unei taxe parafiscale în favoarea unui fond de sprijin al exprimării radiofonice, JORF nr. 228, 1 octombrie 1992, și Decretul nr. 97-1263 din 29 decembrie 1997 de creare a unei taxe parafiscale în favoarea unui fond de sprijin al exprimării radiofonice, JORF nr. 302, 30 decembrie 1997, p. 19194.

Acțiune introdusă la 19 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-340/07)

(2007/C 211/56)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezitanți: G. Rozet și M. van Beek, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor actelor administrative și a actelor cu putere de lege necesare pentru a se conforma Directivei 2002/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 de modificare a Directivei 76/207/CEE a Consiliului privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă⁽¹⁾ sau, în orice caz, prin necomunicarea respectivelor acte Comisiei, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 din această directivă;
- obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2002/73/CE a expirat la 5 octombrie 2005.

(¹) JO L 269, p. 15.

Acțiune introdusă la 20 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Suediei

(Cauza C-341/07)

(2007/C 211/57)

Limba de procedură: suedeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: W. Wils și P. Dejmek)

Pârât: Regatul Suediei

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, întrucât nu a adoptat actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 (¹) privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală, sau în orice caz, întrucât nu a notificat Comisia cu privire la aceasta, Regatul Suediei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.

— obligarea Regatului Suediei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul stabilit pentru transpunerea directivei a expirat la 28 aprilie 2006.

(¹) JO L 157, p. 45.

Acțiune introdusă la 24 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă

(Cauza C-342/07)

(2007/C 211/58)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Patakia și B. Schima, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

— constatarea faptului că, întrucât nu a adoptat actele cu putere de lege și a actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2002/91/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind performanța energetică a clădirilor (¹), și, în orice caz, întrucât nu a comunicat actele menționate Comisiei, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul aceleiași directive;

— obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2002/91/CE în dreptul intern a expirat la 4 ianuarie 2006.

(¹) JO L 1, 4.1.2003, p. 65.

Acțiune introdusă la 25 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă

(Cauza C-345/07)

(2007/C 211/59)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: G. Zavvos și P. Dejmek)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, întrucât nu a adoptat, în termenul prevăzut, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/49/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind siguranța căilor ferate comunitare și de modificare a Directivei 95/18/CE a Consiliului privind acordarea de licențe întreprinderilor feroviare și a Directivei 2001/14/CE privind repartizarea capacităților de infrastructură feroviară și perceperea de tarife pentru utilizarea infrastructurii feroviare și certificarea siguranței (Directiva privind siguranța feroviară) și, în orice caz, întrucât nu a comunicat Comisiei actele menționate, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2004/49/CE în dreptul intern a expirat la 30 aprilie 2006.

⁽¹⁾ JO L 164, 30.4.2004, p. 44.

Acțiune introdusă la 25 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă

(Cauza C-346/07)

(2007/C 211/60)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: G. Zavvos și P. Dejmek)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, întrucât nu a adoptat actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/50/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 de modificare a Directivei 96/48/CE a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză și a Directivei 2001/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean convențional și, în orice caz, întrucât nu a comunicat Comisiei actele menționate, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2004/50/CE în dreptul intern a expirat la 30 aprilie 2006.

⁽¹⁾ JO L 164, 30.4.2004, p. 114.

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 18 iulie 2007
— Ente per le Ville vesuviane/Comisia Comunităților
Europene**

(Cauza T-189/02) ⁽¹⁾

(„Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR) —
Încheierea acordării unei contribuții financiare comunitare —
Acțiune în anulare — Admisibilitate — Calitatea procesuală
activă a beneficiarului final al contribuției — Raport direct
— Dreptul la apărare — Încălcarea articolului 12 din Regula-
mentul (CEE) nr. 4254/88 modificat — Lipsa cercetării”)

(2007/C 211/61)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Ente per le Ville vesuviane (Napoli, Italia) (reprezen-
tanți: E. Soprano și A. De Angelis, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezențanți: L. Flynn
și H. Speyart, agenți)

Obiectul

Anularea Deciziei Comisiei D (2002) 810111 din 13 martie
2002 privind încheierea acordării contribuției financiare din
Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR) cu titlu de
investiție în infrastructură în Campania (Italia) privind un sistem
integrat de valorificare în scopuri turistice a trei vile vezuviene
(FEDER nr. 86/05/04/054)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Ente per le Ville vesuviane suportă totalitatea cheltuielilor de jude-
cată.

⁽¹⁾ JO C 191, 10.8.2002.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 19 iulie 2007
— Bouychou/Comisia Comunităților Europene**

(Cauza T-344/04) ⁽¹⁾

(„Răspundere extracontractuală — Decizie prin care se
dispune restituirea ajutorului de stat acordat de Franța socie-
tății Stardust Marine — Anularea deciziei printr-o hotărâre a
Curții”)

(2007/C 211/62)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Denis Bouychou, administrator judiciar însărcinat cu
executarea planului de reorganizare a societății Stardust Marine
(Paris, Franța) (reprezențanți: B. Vatier și M. Verger, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezențanți: G. Rozet
și C. Giolito, agenți)

Obiectul

Cerere de reparare a prejudiciului care ar fi fost cauzat de
Decizia 2000/513/CE a Comisiei din 8 septembrie 1999 privind
ajutorul acordat de Franța societății Stardust Marine, reprezen-
tată de domnul Bouychou, în calitate de administrator judiciar.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca nefondată.
- 2) Obligă reclamantul la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 262, 23.10.2004.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 19 iulie 2007
— FG Marine/Comisia Comunităților Europene**

(Cauza T-360/04) ⁽¹⁾

(„Răspundere extracontractuală — Decizie prin care se dispune restituirea ajutorului de stat acordat de Franța societății Stardust Marine — Anularea deciziei printr-o hotărâre a Curții”)

(2007/C 211/63)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: FG Marine SA (Roissy Charles de Gaulle, Franța)
(reprezentant: M.-A. Michel, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: G. Rozet și C. Giolito, agenți)

Obiectul

Cerere de reparare a prejudiciului care ar fi fost cauzat de Decizia 2000/513/CE a Comisiei din 8 septembrie 1999 privind ajutorul acordat de Franța societății Stardust Marine.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca nefondată.
- 2) Obligă reclamanta la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 262, 23.10.2004.

**Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din
27 iunie 2007 — V/Parlamentul European**

(Cauza T-345/05 R II)

(„Măsuri provizorii — Ridicarea imunității unui membru al Parlamentului European — Cerere de suspendare a executării — Urgență”)

(2007/C 211/64)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: V (reprezentanți: J. Lofthouse, E. Hayes, barristers, și M. Monan, solicitor)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: H. Krück, D. Moore și M. Windisch, agenți)

Obiectul

Cerere privind reexaminarea primei sale cereri de măsuri provizorii, care a fost respinsă prin ordonanța președintelui Tribunalului din 16 martie 2007, V/Parlamentul, T-345/05 R, nepublicată încă în Repertoriu.

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Dispune soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată.

**Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 25 iunie
2007 — Drax Power și alții/Comisia Comunităților
Europene**

(Cauza T-130/06) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — Mediu — Directiva 2003/87/CE — Sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră — Propunere de modificare a planului național de alocare a cotelor — Refuz al Comisiei — Inadmisibilitate”)

(2007/C 211/65)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Drax Power Ltd (Selby, Regatul Unit); Great Yarmouth Power Ltd (Swindon, Regatul Unit); International Power plc (Londra, Regatul Unit); Npower Cogen Ltd (Swindon); RWE Npower plc (Swindon); ScottishPower Generation Ltd (Glasgow, Regatul Unit) și Scottish and Southern Energy plc (Perth, Regatul Unit) (reprezentanți: I. Glick, QC și M. Cook, barrister)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: U. Wölker și X. Lewis, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Comisiei C(2006) 426 final din 22 februarie 2006 privind propunerea de modificare a planului național de alocare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră, notificată de Regatul Unit în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea ca inadmisibilă.*
- 2) *Reclamanții suportă propriile cheltuieli de judecată precum și pe cele ale Comisiei.*

(¹) JO C 165, 15.7.2006.

**Acțiune introdusă la 31 mai 2007 — KEK DIAYLOS/
Comisia Comunităților Europene**

(Cauza T-190/07)

(2007/C 211/66)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: KEK DIAYLOS (Peristeri Attikis, Grecia) (reprezentant: D. Katzimichalis, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea, pentru motivele arătate, a Deciziei 23/II/2006 a Comisiei Comunităților Europene, atacată în speță, și a oricărui act conex și/sau a oricărei alte decizii conexe a Comisiei Comunităților Europene;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată și a onorariilor avocatului mandatar *ad litem* al reclamantei.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune are ca obiect Decizia E (2006) 465 final a Comisiei Comunităților Europene din 23 februarie 2006, prin

care se solicită reclamantei plata unei sume de bază de 71 981 euro cu titlu de restituire a avansurilor primite de „KEK XYNI” (¹) ca subvenție în cadrul programului de informare a cetățeanului european „PRINCE”, cu majorări pentru întârzierea nejustificată și lipsa probelor de realizare a proiectului. Reclamanta susține că respectiva decizie este neîntemeiată, eronată și abuzivă și cuprinde o motivare defectuoasă și eronată.

Contrar celor afirmate de Comisie în mod eronat și nemotivat, în opinia reclamantei, aceasta din urmă susține că și-a îndeplinit obligațiile care îi incumbă în temeiul contractului de subvenție pe care l-a semnat în vederea participării la respectivul program și că, în cazul în care au existat întârzieri datorate unor dificultăți obiective, a informat în timp util organele competente ale Uniunii Europene.

Reclamanta arată de asemenea că, în afară de avansul primit inițial, în valoare de 71 981 euro, KEK XYNI nu a primit niciodată restul subvenției, deși apreciază că lucrările și cheltuielile pe care le-a efectuat în cadrul programului sus-menționat depășesc această sumă.

Prin urmare, reclamanta afirmă că trebuie anulată decizia atacată, care a fost adoptată întrucât personalul societății a comunicat informații incorecte organelor Uniunii Europene care au efectuat controlul la fața locului, dat fiind faptul că, datorită schimbării personalului însărcinat cu programul, noii angajați nu au putut fi inițial deplin informați pentru a obține informațiile necesare și a furniza imediat răspunsuri complete.

(¹) În temeiul modificării statutelor sale, intervenită la 12 aprilie 2006, denumirea societății KEK XYNI a fost schimbată în „KEK DIAYLOS”.

Acțiune introdusă la 26 iunie 2007 — Las Palmeras/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-217/07)

(2007/C 211/67)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Las Palmeras S. Coop. And. (Sevilla, Spania) (reprezentant: L. Ortiz Blanco, abogado)

Pârâți: Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamanților

- pronunțarea unei hotărâri prin care, în aprecierea prezentei acțiuni în despăgubiri, în temeiul prevederilor articolului 288 CE, să se declare dreptul reclamantei de a fi despăgubită financiar de către Consiliu și Comisie, în solidar, cu suma totală de două sute optzeci și opt de mii două sute treizeci și opt de euro (288 238 EUR) și
- obligarea instituțiilor pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta din prezenta procedură, o întreprindere spaniolă de egrenare a bumbacului brut, solicită despăgubiri pentru prejudiciile pe care pretinde că le-a suferit ca urmare a aplicării, în cursul anului de comercializare 2006/2007, a capitolului 10a din titlul IV al Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 ⁽¹⁾, inserat prin articolul 1 punctul 20 din Regulamentul (CE) nr. 864/2004 ⁽²⁾. Prin capitolul 10a din titlul IV al Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 se stabilesc dispoziții comune aplicabile schemele de ajutor direct în cadrul politicii agricole comune și se instituie anumite scheme de ajutor pentru agricultori.

În această privință, se amintește că dispozițiile care fac obiectul litigiului au fost anulate, prin hotărârea pronunțată de Curte la 7 septembrie 2006, în cauza C-310/04 Regatul Spaniei/Comisia, pentru încălcarea principiului proporționalității. Totuși, hotărârea menționată a suspendat efectele anulării până la adoptarea unui nou regulament, astfel încât dispozițiile amintite au continuat să se aplice în anul de comercializare 2006/2007.

Bazându-se pe două rapoarte comandate unui cabinet de consultanță economică, cererea prezintă prejudiciul suferit de acest sector, având în vedere că, urmare a aplicării dispozițiilor anulate, în cursul anului de comercializare de referință a avut loc o importantă diminuare a volumului de bumbac brut produs și, în consecință, de bumbac egrenat industrial. Concret, schema de ajutor prevăzută de dispozițiile în cauză presupune ca o parte semnificativă a ajutoarelor (aproximativ 65 %) să fie complet disociată de cultura de bumbac, astfel încât agricultorul continuă să o primească, deși își utilizează terenurile pentru producerea de culturi alternative. În acest mod, rentabilitatea scontată prin afectarea unui hectar de suprafață de cultură pentru bumbac ajunge să fie inferioară rentabilității scontate prin afectarea acestuia pentru culturi alternative. Această situație a presupus, de asemenea, diminuarea veniturilor de exploatare obținute de industria de egrenare.

Reclamanta apreciază că în cazul de față sunt reunite condițiile cerute de jurisprudență pentru a se considera angajată responsabilitatea extracontractuală a Comunității.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001 (JO L 270, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 864/2004 al Consiliului din 29 aprilie 2004 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de ajutor direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de ajutor pentru agricultori și de adaptare a acestui regulament în urma aderării Republicii Cehe, Estoniei, Ciprului, Letoniei, Lituaniei, Ungariei, Maltei, Poloniei, Sloveniei și Slovaciei la Uniunea Europeană.

Acțiune introdusă la 26 iunie 2007 — Agroquivir/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-218/07)

(2007/C 211/68)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Agroquivir, S. Coop. And. de Segundo Grado (Sevilla, Spania) (reprezentant: Luis Ortiz Blanco, abogado)

Pârâți: Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- pronunțarea unei hotărâri prin care, în aprecierea prezentei acțiuni în despăgubiri, în temeiul prevederilor articolului 288 CE, să se declare dreptul reclamantei de a fi despăgubită financiar de către Consiliu și Comisie, în solidar, cu suma totală de două sute optzeci și opt de mii două sute treizeci și opt euro (288 238 EUR) și
- obligarea instituțiilor pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate deja în cauza T-217/07, Las Palmeras/Consiliul și Comisia.

Acțiune introdusă la 25 iunie 2007 — DSV Road/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-219/07)

(2007/C 211/69)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: De Naamloze Vennootschap DSV ROAD (reprezentanți: A. Poelmans, avocat, A. Calewaert, avocat, R. de Wit, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei Comisiei Comunităților Europene din 24 aprilie 2007 referitoare la cererea Regatului Belgiei ce formează obiectul dosarului REC 05/02, C(2007) 1776, prin care s-a stabilit că urmează a fi recuperate drepturile de import în valoare de 168 004,65 euro reprezentând obiectul cererii Regatului Belgiei din 12 august 2002 și prin care s-a stabilit că nu există niciun temei pentru remiterea drepturilor de import în valoare de 168 004,65 euro reprezentând obiectul cererii Regatului Belgiei din 12 august 2002;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta importa dischete din Thailanda. Acestora li se aplica un regim preferențial în cadrul sistemului de preferințe generalizate, în măsura în care produsele importate erau însoțite de un certificat de origine tip A eliberat de autoritățile competente thailandeze în conformitate cu articolul 80 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 ⁽¹⁾.

Cu ocazia fiecărei declarații vamale, reclamanta a prezentat un certificat tip A eliberat de autoritățile thailandeze, ceea ce a determinat acordarea de către autoritățile belgiene a unui tratament tarifar preferențial.

Cu toate acestea, unele dintre certificatele eliberate de autoritățile thailandeze au fost invalidate, astfel încât bunurile respective nu beneficiau de tratamentul tarifar preferențial în momentul importului în UE.

Prin decizia contestată, Comisia a constatat că datoria vamală aferentă urma să fie recuperată retroactiv.

Potrivit reclamantei, în primul rând, Comisia ar fi trebuit să constate că drepturile datorate nu trebuiau recuperate retroactiv, astfel cum prevede articolul 220 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 ⁽²⁾. Reclamanta susține că eliberarea certificatelor tip A era rezultatul unei greșeli comise de autoritățile thailandeze și că nu există niciun indiciu că exportatorii ar fi prezentat faptele în mod inexact. În plus, potrivit reclamantei, s-a comis o greșală în măsura în care autoritățile thailandeze cunoșteau, sau ar fi trebuit să cunoască, faptul că bunurile respective nu ar fi beneficiat de tratamentul preferențial.

În al doilea rând, potrivit reclamantei, Comisia ar fi trebuit să opereze o remitere a drepturilor în conformitate cu articolul 239 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 ca urmare a existenței unor situații speciale.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 253, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 302, p. 1).

Acțiune introdusă la 29 iunie 2007 — Thomson Sales Europe/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-225/07)

(2007/C 211/70)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Thomson Sales Europe (Boulogne-Billancourt, Franța) (reprezentanți: F. Goguel și F. Foucault, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- înainte de pronunțarea hotărârii, să se dispună punerea la dispoziția părților a tuturor elementelor, documentelor, rapoartelor, corespondențelor, lucrărilor pregătitoare etc. care au stat la baza celor două Regulamente nr. 2376/94 și nr. 710/95;
- în principal, anularea Deciziei REM nr. 03/05 a Comisiei din 7 mai 2007.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamanta solicită anularea deciziei nr. REM 03/05 a Comisiei din 7 mai 2007 prin care se constată că nu se justifică remiterea drepturilor de import în cazul special al reclamantei. Această decizie a fost adoptată ca urmare a cererii adresate Comisiei de către autoritățile naționale franceze, care solicitaseră reclamantei plata drepturilor antidumping privind importul de aparate receptoare de televiziune în culori fabricate de filiala sa stabilită în Tailanda, a căror remitere a fost solicitată de aceasta în temeiul articolului 239 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar ⁽¹⁾.

Reclamanta consideră că poate beneficia de remitere pe baza articolului 239 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 întrucât, în opinia sa, îndeplinește cele două condiții prevăzute de acest text.

În ceea ce privește prima condiție (existența unei situații speciale), aceasta arată că situația specială ar exista într-adevăr în ceea ce o privește și că ar decurge, pe de o parte, din comportamentul Comisiei care și-ar fi modificat poziția privind interpretarea dispozițiilor legislative în materie de origine a mărfurilor fără să fi avertizat în mod adecvat operatorii și, pe de altă parte, din cel al autorităților naționale care ar fi urmat poziția adoptată de Comisie.

Cu privire la a doua condiție prevăzută de articolul 239 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 (lipsa înșelăciunii sau a neglijenței), reclamanta susține că nu s-ar putea considera că a fost neglijentă, întrucât a avut încredere în temeinicia poziției inițiale a serviciilor Comisiei care, în opinia reclamantei, au decis să nu facă o aplicare strictă a regulilor de origine, în ceea ce o privește, ci să îi aplice drepturile antidumping preferențiale pentru toate aparatele fabricate și exportate de către filiala sa stabilită în Tailanda.

⁽¹⁾ JO L 302, p. 1.

Acțiune introdusă la 20 iunie 2007 — Prana Haus/OAPI (PRANAHAUS)

(Cauza T-226/07)

(2007/C 211/71)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Prana Haus GmbH (Freiburg, Germania) (reprezentant: N. Hebeis, Rechtsanwalt)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei Camerei întâi de recurs din 18 aprilie 2007 în cauza R 1611/2006-1;
- obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne să înscrie cererea de înregistrare nr. 4 839 916 a mărcii „PRANAHAUS” în registrul mărcilor comunitare și
- obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „PRANAHAUS” pentru produse și servicii din clasele 9, 16 și 35 (cererea nr. 4 839 916).

Decizia examinatorului: refuză înregistrarea.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾, întrucât nu există niciun motiv absolut de refuz al înregistrării mărcii solicitate.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediția specială 17/vol. 1, p. 146).

Acțiune introdusă la 28 iunie 2007 — Regatul Spaniei/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-227/07)

(2007/C 211/72)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentant: domnul M. Muñoz Pérez)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- declararea nulității Deciziei 2007/243/CE a Comisiei din 18 aprilie 2007 privind excluderea de la finanțarea comunitară a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în temeiul Fondului European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA), secțiunea Garantare, în partea care face obiectul prezentei acțiuni și
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Regatul Spaniei contestă decizia atacată, în măsura în care aceasta are în vedere o corecție financiară a costurilor suportate în contextul ajutorului pentru producția de produse procesate din roșii, în cadrul exercițiilor financiare 2003 și 2004, în cuantum de 4 090 316,46 euro.

În susținerea pretențiilor sale, reclamantul invocă:

- încălcarea articolelor 2 și 3 din Regulamentul nr. 729/70 ⁽¹⁾ și a articolului 2 din Regulamentul nr. 1258/1999 ⁽²⁾, dată fiind inexistența neregulilor invocate de Comisie, în special cu privire la controalele în punctele de livrare a materiei prime, care se concretizează în lipsa controalelor de noapte ale inspectorilor Comunității Autonome Extremadura, neconservarea probelor privind cântărirea și semnarea în bloc a bonurilor de livrare;
- în subsidiar, încălcarea principiului proporționalității, dată fiind impunerea de către Comisie a unei corecții financiare cu privire la întreaga cantitate de roșii livrate, chiar dacă neregula esențială pe care se întemeiază corecția ar afecta numai cantitățile livrate în timpul nopții, existând deci posibilitatea de a limita corecția la aceste cantități.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 729/70 al Consiliului din 21 aprilie 1970 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 94, p. 13).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1258/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 160, p. 103).

Acțiune introdusă la 29 iunie 2007 — Malheiro/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-228/07)

(2007/C 211/73)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Ana Malheiro (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: C. Ebrecht, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei adoptate de Comisia Europeană, Directorul General pentru Personal și Administrație la 30 aprilie 2007 de respingere a reclamației nr. R/6/07, înregistrată la 8 ianuarie 2007, prin care se urmărea anularea deciziei DG ADMIN a Comisiei Europene de a nu i se acorda alte indemnizații, cu excepția diurnei reduse de 28,78 EUR;
- obligarea pârâtei la plata către reclamantă, pentru perioada cuprinsă între 16 noiembrie 2006 și 31 octombrie 2008, a diurnei întregi de 115,09 EUR prevăzută în Decizia Comisiei Europene din 1 iunie 2006 de stabilire a regulilor pentru detașarea experților naționali pe lângă Comisie [C(2006) 2003], diminuată cu suma corespunzătoare diurnei deja primite de reclamantă, la care se adaugă o indemnizație lunară suplimentară de 542,55 EUR;
- obligarea pârâtei la rambursarea către reclamantă a cheltuielilor de mutare efectuate de aceasta;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta, care lucrează în calitate de expert național detașat pe lângă Comisie, dorește să obțină i) diurna întreagă în loc de diurna redusă acordată de Comisie și ii) adițional, o indemnizație lunară în loc de cheltuielile de mutare.

În motivarea cererii sale, reclamanta susține mai întâi că, întrucât a considerat că locul de reședință al reclamantei este Bruxelles, deoarece soțul are reședința în acest oraș, Comisia a săvârșit o eroare de apreciere. Reclamanta susține că șederea ei în Bruxelles are numai caracter temporar și că este expusă, în aceeași măsură ca oricare alt expert național detașat, aceluiași inconveniente și dezavantaje care rezultă din caracterul temporar al detașării.

Mai mult, reclamanta invocă încălcarea de către Comisie a principiului egalității de tratament și a articolului 20 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii, întrucât articolul 20 alineatul (3) litera (b) din decizia Comisiei de stabilire a regulilor pentru detașarea experților naționali pe lângă Comisie are ca rezultat o discriminare a experților naționali detașați căsătoriți față de experții naționali detașați necăsătoriți care trăiesc în concubinaj.

Mai mult, reclamanta susține că această discriminare, precum și indemnizația mai mare, în comparație cu indemnizația reclamantei, acordată experților naționali detașați de sex masculin necăsătoriți (indiferent dacă trăiesc sau nu în concubinaj), au ca rezultat încălcarea articolului 141 CE și a principiului egalității de remunerare între bărbați și femei, precum și a Directivei 2000/78/CE ⁽¹⁾ și a principiului proporționalității.

(¹) Directiva Consiliului 2000/78/CE din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială 05/vol. 6, p. 7).

Recurs introdus la 5 iulie 2007 de Maddalena Lebedef-Caponi împotriva hotărârii pronunțate la 25 aprilie 2007 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-71/06, Lebedef-Caponi/Comisia

(Cauza T-233/07 P)

(2007/C 211/74)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Maddalena Lebedef-Caponi (Senningerberg, Marele Ducat al Luxemburgului) (reprezentant: F. Frabetti, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurente

- anularea hotărârii Tribunalului Funcției Publice din 25 aprilie 2007 în cauza F-71/06;
- admiterea pretențiilor recurente din primă instanță și, în consecință, declararea acțiunii formulate în cauza F-71/06 ca fiind admisibilă și întemeiată;
- în subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului Funcției Publice;
- stabilirea cheltuielilor de judecată și a onorariilor și obligarea Comisiei la plata acestora.

Motivele și principalele argumente

Prin recursul său, recurenta solicită anularea hotărârii Tribunalului Funcției Publice de respingere a acțiunii prin care aceasta a solicitat anularea raportului privind evoluția carierei sale (REC)

pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie și 31 decembrie 2004.

În susținerea recursului său, recurenta arată că Tribunalul Funcției Publice a comis erori de interpretare și de apreciere a faptelor, care l-au determinat să declare întemeiate aprecierile critice reținute împotriva recurente în cuprinsul REC în litigiu.

Acțiune introdusă la 3 iulie 2007 — Koninklijke Grolsch NV/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-234/07)

(2007/C 211/75)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Koninklijke Grolsch NV (reprezentanți: M. B. W. Biesheuvel, avocat și J. K. de Pree, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea totală sau parțială a deciziei adresate Grolsch, și, în orice caz, în măsura în care aceasta privește Grolsch;
- anularea sau, în subsidiar, reducerea amenzii aplicate Grolsch;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamata atacă Decizia Comisiei din 18 aprilie 2007 privind o procedură de aplicare a articolului 81 CE (cauza COMP/B-2/37.766 — Piața olandeză a berii) prin care a fost aplicată o amendă reclamatei.

În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă trei motive de ordin procedural. În primul rând, durata anormal de lungă a procedurii ar încălca termenul rezonabil. În al doilea rând, ar fi fost încălcat dreptul la apărare în măsura în care s-a refuzat accesul reclamantei la răspunsurile celorlalți participanți la comunicarea privind obiecțiunile. În al treilea rând, au fost încălcate principiile bunei administrări, printre care principiul diligenței și cel al prezumției de nevinovăție, în măsura în care Comisia a avut un comportament pârținitor în cursul investigației, nu a luat în considerare elementele dezincriminatorii și a efectuat o investigație incompletă sau superficială.

În continuare, reclamanta invocă șase motive pe fond privind constatările făcute de către Comisie. Potrivit reclamantei, Comisia a încălcat articolul 81 CE, obligația de motivare și principiile bunei administrări în constatările pe care le-a făcut cu privire, în primul rând, la pretinsul scop al reuniunilor, în al doilea rând, la pretinsa împărțire ocazională a clienților din sectorul hotelier, al restaurației și al consumului casnic, în al treilea rând, la pretinsa coordonare a altor condiții comerciale, în al patrulea rând, la pretinsul acord și/sau pretinsa practică concertată privind prețurile și creșterile de prețuri atât în sectorul hotelier și al restaurației, cât și în cel al consumului casnic, inclusiv al berii vândute sub marcă de distribuitor, în al cincilea rând, la pretinsa durată a încălcării, și, în al șaselea rând, la presupusa participare directă a reclamantei la pretinsa încălcare.

În final, reclamanta invocă două motive privind cuantumul amenzii aplicate. Potrivit reclamantei, Comisia a încălcat articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003 ⁽¹⁾ utilizând o cifră de afaceri teoretică ce include și impozitul pe consum pentru a aplica amenda legală maximă de 10 %. Reclamanta critică de asemenea caracterul disproporționat al amenzii, în legătură cu care susține că nu ar fi fost luate în considerare de Comisie durata procedurii și diferența față de cauza paralelă privind berea belgiană ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1).

⁽²⁾ Cauza IV/37.614/F3 PO/Interbrew și Alken-Maes (JO 2003, L 200, p. 1).

Acțiune introdusă la 4 iulie 2007 — Bavaria/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-235/07)

(2007/C 211/76)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Bavaria NV (reprezențanți: O. W. Brouwer, avocat, D. Mes, avocat, A. C. E. Stoffer, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea parțială sau totală a Deciziei Comisiei din 18 aprilie 2007 privind o procedură de aplicare a articolului 81 CE

(cauza COMP/B-2/37.766 — Piața olandeză a berii) în măsura în care aceasta privește Bavaria NV;

— în subsidiar, reducerea cuantumului amenzii aplicate Bavaria NV;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamata contestă Decizia Comisiei din 18 aprilie 2007 privind o procedură de aplicare a articolului 81 CE (cauza COMP/B-2/37.766 — Piața olandeză a berii) prin care i-a fost aplicată o amendă reclamantei.

În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă, în primul rând, o încălcare a principiului bunei administrări, în măsura în care Comisia nu a efectuat o investigație completă, minuțioasă și imparțială.

În al doilea rând, aceasta susține că articolul 81 CE ar fi fost încălcat de către Comisie prin comiterea unor erori vădite de apreciere, prin aplicarea eronată a dreptului la constatarea încălcării, prin încălcarea principiului prezumției de nevinovăție și a principiului legalității și prin nerespectarea obligației de motivare prevăzută la articolul 253 CE.

În al treilea rând, reclamanta consideră că durata încălcării ar fi fost determinată în mod eronat de către Comisie.

În al patrulea rând, aceasta consideră că, prin stabilirea cuantumului amenzii care i-a fost aplicate, Comisia ar fi încălcat articolul 23 din Regulamentul nr. 1/2003 ⁽¹⁾, liniile directe privind metoda de stabilire a amenzilor ⁽²⁾ întemeiate pe acest regulament și principiile egalității și proporționalității.

În al cincilea rând, reclamanta invocă o depășire vădită a termenului rezonabil de investigație de către Comisie, având în vedere faptul că investigația respectivă a durat mai mult de șapte ani.

În al șaselea rând, reclamanta susține o încălcare a normelor procedurale esențiale, a principiului bunei administrări și a dreptului la apărare, prin faptul că i-au fost refuzate accesul la răspunsurile acordate de alți fabricanți de bere la comunicarea privind obiecțiunile formulate de către Comisie și accesul la alte părți ale dosarului care prezentau o importanță fundamentală pentru apărarea reclamantei.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1).

⁽²⁾ Comunicarea Comisiei — Linii directe privind metoda de stabilire a amenzilor aplicate în temeiul articolului 15 alineat (2) din Regulamentul nr. 17 și al articolului 65 alineatul (5) din Tratatul CECO (JO 1998, C 9, p. 3).

Acțiune introdusă la 4 iulie 2007 — Republica Federală Germania/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-236/07)

(2007/C 211/77)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Republica Federală Germania (reprezentanți: M. Lumma și J. Müller)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea Deciziei C(2007) 1901 a Comisiei din 27 aprilie 2007 privind închiderea conturilor agențiilor de plată ale statelor membre referitoare la cheltuielile finanțate de Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA), secțiunea Garantare, pentru exercițiul financiar 2006, în măsura în care aceasta stabilește în sarcina reclamantei obligația plății unei sume de 1 750 616,27 euro;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta contestă Decizia Comisiei C(2007) 1901 final din 27 aprilie 2007 privind închiderea conturilor agențiilor de plată ale statelor membre referitoare la cheltuielile finanțate de Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA), secțiunea Garantare, pentru exercițiul financiar 2006, solicitând anularea acesteia, în măsura în care aceasta stabilește în sarcina sa obligația de a plăti jumătate din valoarea anumitor restituiri la export nerecuperate.

În susținerea acțiunii sale, reclamanta arată, în primul rând, că pârâta a aplicat în mod greșit regula forfetară, prevăzută de articolul 32 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 ⁽¹⁾, potrivit căruia se impută statului membru jumătate din sarcina financiară. Potrivit reclamantei, această dispoziție nu este aplicabilă în cazurile care au făcut obiectul comunicării prevăzute de articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 595/91 ⁽²⁾.

În al doilea rând, reclamanta susține că pârâta a încălcat, în câteva dintre cazurile în litigiu, principiile bunei administrări, dat fiind că nu a respectat obligațiile pe care și le-a asumat ea

însăși prin declarația sa unilaterală consemnată în procesul-verbal din 4 mai 1995.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 209, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CEE) nr. 595/91 al Consiliului din 4 martie 1991 privind neregulile și recuperarea sumelor acordate pe nedrept în cadrul finanțării politicii agricole comune și organizarea unui sistem de informare în acest domeniu și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 283/72 (JO L 67, p. 11, Ediție specială, 03/vol. 9, p. 166).

Acțiune introdusă la 27 iunie 2007 — CityLine Hungary/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-237/07)

(2007/C 211/78)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: CityLine Hungary Kft. (Vecsés, Ungaria) (reprezentant: Á. Menyhei, ügyvéd)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea articolului 2c alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 375/2007 al Comisiei din 30 martie 2007 publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* din 4 aprilie 2007 și
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a onorariilor avocaților.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta contestă valabilitatea articolului 2c alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1702/2003, introdus de Regulamentul (CE) nr. 375/2007 ⁽¹⁾. Acest articol reglementează exploatarea continuă a anumitor aeronave înmatriculate de către statele membre.

Reclamanta, care se ocupă cu transportul aerian de diferite mărfuri, susține că prevederea atacată din Regulamentul (CE) nr. 375/2007 îl privește în mod direct și individual.

În susținerea acțiunii sale, reclamanta precizează că articolul 2c din Regulamentul (CE) nr. 375/2007 încalcă principiul general al securității juridice. Regulamentul contestat ar condiționa posibilitatea de exploatare a aeronavei de un eveniment intervenit în trecut, respectiv de înregistrarea înainte de aderarea statului membru vizat la Uniunea Europeană, împrejurare care, în mod evident, nu putea fi prevăzută de persoanele interesate.

În plus, reclamanta susține că articolul atacat din Regulamentul (CE) nr. 375/2007 încalcă principiul proporționalității, consacrat în articolul 5 CE. În această privință, reclamanta susține că această prevedere constituie o restricție disproporționată pentru persoanele ale căror aeronave au fost înmatriculate într-un stat membru după aderare. Articolul introduce dispoziții și un sistem de condiții inutile și irelevante în ceea ce privește siguranța aeriană și depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor stabilite în Tratatul CE.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 375/2007 al Comisiei din 30 martie 2007 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1702/2003 de stabilire a normelor de punere în aplicare privind certificarea pentru navigabilitate și mediu a aeronavelor și a produselor, reperelor și dispozitivelor, precum și certificarea întreprinderilor de proiectare și producție (JO 2007 L 94, p. 3).

Acțiune introdusă la 11 iulie 2007 — Ristic și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-238/07)

(2007/C 211/79)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Ristic AG (Burgthann, Germania), Piratic Meeresfrüchte Import GmbH (Burgthann, Germania), Prime Catch Seafood GmbH (Burgthann, Germania) și Rainbow Export Processing S.A. (San José, Costa Rica) (reprezentant: H. Schmidt, Rechtsanwalt)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

— anularea Deciziei Comisiei din 16 mai 2007 (2007/362/CE) în temeiul articolului 231 primul paragraf CE, în măsura în care aceasta modifică Decizia 2004/432/CE în sensul că anexa la aceasta din urmă nu mai include în prima coloană mențiunea codului ISO2 pentru Costa Rica, în a doua coloană numele acesteia, iar în a opta coloană nu mai este

marcat „X” în dreptul numelui acesteia pentru a arăta că, în temeiul Deciziei 2004/432/CE, pot fi importate în Uniunea Europeană animale și produse de origine animală din Costa Rica provenite din acvacultură;

- constatarea obligației Comunității Europene de a repara prejudiciul cauzat reclamantelor prin decizia Comisiei;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, în conformitate cu articolul 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului de Primă Instanță.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele contestă Decizia Comisiei 2007/362/CE (¹), în măsura în care aceasta înlătură Costa Rica, în privința animalelor și a produselor de origine animală provenite din acvacultură, din lista țărilor terțe ale căror planuri de monitorizare a reziduurilor au fost aprobate.

Reclamantele sunt întreprinderi a căror activitate constă în special în prelucrarea și comercializarea creveților proveniți din acvacultură în Costa Rica și Ecuador. Reclamantele arată că decizia atacată le privește atât în mod direct, cât și individual, în sensul articolului 230 al patrulea paragraf CE.

În susținerea acțiunii, reclamantele arată în special că decizia contestată este nelegală ca urmare a încălcării principiului proporționalității. Acestea invocă în plus încălcarea dreptului de a fi audiat, precum și un abuz de putere din partea pârâtei.

(¹) Decizia Comisiei 2007/362/CE de modificare a Deciziei 2004/432/CE de aprobare a planurilor de monitorizare a reziduurilor, prezentate de țările terțe în conformitate cu Directiva 96/23/CE a Consiliului [notificată cu numărul C(2007) 2088] (JO L 138, p. 18).

Acțiune introdusă la 9 iulie 2007 — Pathé Distribution/EACEA

(Cauza T-239/07)

(2007/C 211/80)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Pathé Distribution SAS (Paris, Franța) (reprezentant: P. Deprez, avocat)

Pârâtă: Agenția Executivă pentru Educație, Audiovizual și Cultură (EACEA)

Concluziile reclamantului

- declararea faptului că Agenția Executivă pentru Educație, Audiovizual și Cultură nu a reziliat în mod valabil contractul nr. 2006-09120304D1021001FD1507 și că acesta este în continuare în vigoare;
- obligarea Agenției Executive pentru Educație, Audiovizual și Cultură la plata către reclamantă a sumei de 9 737 euro care îi este în continuare datorată acesteia în temeiul contractului.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune întemeiată pe o clauză compromisorie, reclamanta solicită obligarea părții la plata unei sume corespunzătoare soldului care îi este în continuare datorat în executarea contractului nr. 2006-09120304D1021001FD1507 referitor la sprijinul financiar comunitar acordat unui proiect de distribuire video a unui film, încheiat în cadrul programului „MEDIA Plus” adoptat prin Decizia Consiliului 2000/821/CE⁽¹⁾.

Contractul a fost semnat de către părți la 27 iunie 2006, părta vărsând reclamantei un avans potrivit clauzelor acestuia. La 8 mai 2007, părta a adresat reclamantei o scrisoare vizând rezilierea contractului amintit pentru motivul că totalitatea costurilor reale ale proiectului era inferioară bugetului provizoriu al proiectului și nu fusese furnizată nicio explicație scrisă cu ocazia prezentării raportului financiar al proiectului, și prin care se solicita restituirea avansului vărsat. Reclamanta consideră că, dimpotrivă, potrivit clauzelor contractuale, contribuția părții la proiect trebuia să se ridice la nivelul a 50 % din costurile reale în temeiul distribuirii video și solicită, prin urmare, vărsarea unei sume datorate în continuare în plus față de avansul deja plătit.

În sprijinul acțiunii sale, reclamanta invocă faptul că rezilierea contractului de către părta ar fi ilegală și nefondată în măsura în care aceasta nu ar fi respectat termenii contractuali privitori la modalitățile de reziliere și, mai ales, aceasta nu ar fi acordat reclamantei un termen pentru a-și prezenta observațiile referitoare la stadiul executării contractului. Potrivit reclamantei, Tribunalul ar trebui să declare că, prin urmare, contractul este încă în vigoare.

În plus, aceasta contestă motivele de reziliere a contractului invocate de către părta, și anume neexecutarea obligațiilor sale contractuale.

⁽¹⁾ Decizia Consiliului din 20 decembrie 2000 privind punerea în aplicare a unui program de încurajare a dezvoltării, distribuirii și promovării de producții audiovizuale europene (MEDIA Plus — dezvoltare, distribuție și promovare) (2001-2005), JO L 336, p. 82.

Acțiune introdusă la 4 iulie 2007 — Heineken Nederland și Heineken/Comisia Comunităților Europene**(Cauza T-240/07)**

(2007/C 211/81)

*Limba de procedură: olandeza***Părțile**

Reclamante: Heineken Nederland BV și Heineken NV (reprezentanți: T. Ottervanger, avocat și M. A. de Jong, avocat)

Pârta: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

- anularea totală sau parțială a deciziei adresate, printre altele, reclamantelor;
- anularea sau reducerea amenzii aplicate reclamantelor;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamatele atacă Decizia Comisiei din 18 aprilie 2007 privind o procedură de aplicare a articolului 81 CE (cauza COMP/B-2/37.766 — Piața olandeză a berii) prin care a fost aplicată o amendă reclamantelor.

În susținerea acțiunii formulate, reclamantele invocă mai întâi o serie de motive de ordin procedural. În primul rând, reclamantele susțin o încălcare a principiului buneii administrări în cursul investigației și o încălcare a articolului 27 din Regulamentul nr. 1/2003, prin faptul că a fost refuzat accesul, de către Comisie, la memoriile în apărare ale celorlalte întreprinderi. În al doilea rând, reclamantele invocă faptul că nu a fost efectuată o investigație completă și imparțială de către Comisie. În al treilea rând, reclamantele invocă o încălcare a principiului prezumției de nevinovăție cauzată de comportamentul comisariatului pentru concurență. În al patrulea rând, durata procedurii desfășurate de Comisie ar fi depășit un termen rezonabil și prin aceasta s-ar fi încălcat dreptul la apărare al reclamantelor.

Reclamantele susțin, de asemenea, o încălcare a articolului 81 CE. În această privință, reclamantele invocă în primul rând o administrare defectuoasă a probelor precum și o încălcare a prezumției de nevinovăție și a obligației de motivare. În al doilea rând, acestea contestă existența unor înțelegeri și/sau a unor practici concertate. În al treilea rând, Comisia ar fi stabilit în mod eronat durata presupusei încălcări.

În plus, reclamantele au mai multe obiecții în privința cuantumului amenzii aplicate. În primul rând, acestea invocă o încălcare a articolului 23 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003, o aplicare eronată a liniilor directoare privind metoda de stabilire a amenzilor, precum și o încălcare a principiilor egalității, a securității juridice, a proporționalității și a obligației de motivare. Comisia ar fi apreciat în mod greșit gravitatea încălcării, în special prin stabilirea eronată a naturii încălcării, prin neluarea în considerare a impactului neglijabil asupra pieței și prin determinarea eronată a pieței geografice relevante. Comisia ar fi determinat de asemenea în mod greșit cuantumul de bază, factorul multiplicator cu scop disuasiv și durata amenzii. Mai mult, Comisia nu ar fi luat în considerare în mod suficient circumstanțele atenuante, iar durata excesivă a procedurii administrative a condus la o amendă disproporționat de mare, întrucât Comisia și-a înăsprit între timp politica în privința cuantumului amenzilor.

În final, reclamantele invocă faptul că reducerea cuantumului amenzii aplicate de Comisie pentru durata excesivă a procedurii administrative este disproporționat de mică.

Acțiune introdusă la 10 iulie 2007 — Buzzi Unicem/ Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-241/07)

(2007/C 211/82)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Buzzi Unicem SpA (reprezenți: C. Vivani și M. Vellano, avvocati)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— declararea nulității Deciziei Comisiei din 15 mai 2007 privind Planul național de alocare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră notificat de Italia în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului — pentru încălcarea Tratatului CE și a principiilor și normelor juridice adoptate în aplicarea acestuia — în măsura în care impune modificarea Planului național de alocare prin eliminarea admisibilității măsurilor de raționalizare care prevăd că operatorul poate păstra o parte din

cotele alocate în caz de „scoateră din funcțiune în cadrul unor procese de raționalizare a producției” (art.1 punctul 4 și art.2 punctul 4 din decizie).

— obligarea Comisiei la plata către reclamantă a cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată în prezenta cauză a stabilit că Planul național de alocare notificat de Italia prin scrisoarea din 15 decembrie 2006 este incompatibil cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului,

Punctul contestat în mod special se referă la eventualitatea ca operatorul să poată păstra o parte dintre cotele alocate în cazul scoaterii din funcțiune a instalațiilor de producție sau a unor părți ale acestora, în cadrul unor procese de raționalizare.

În susținerea pretențiilor sale, reclamanta invocă următoarele:

— în mod greșit pârâta își formulează critica în termeni de „ajustare a cotelor alocate”, excluzând posibilitatea așa-numitelor „ajustări ex-post”. În această privință reclamanta recunoaște că un astfel de tip de ajustări ar crea dezechilibre pe piață și ar genera incertitudine în rândul întreprinderilor și că nu ar respecta criteriul nr.10 din anexa III la directiva sus-menționată. Potrivit reclamantei, este vorba mai curând despre evitarea pierderii calității de titular al cotelor care fac obiectul alocării, și deci pierderea capacității juridice de a dispune de acestea prin utilizarea lor pentru alte instalații. În esență, ar fi vorba despre evitarea unui obstacol în calea liberei organizări și exercitări a unui drept subiectiv al întreprinderii, ceea ce ar fi de altfel contrar principiilor logicii, al proporționalității și al protecției mediului și a concurenței, prevăzute la articolele 5, 174 și 157 din Tratatul CE.

— pe de altă parte, decizia atacată apare a fi în contradicție cu premisele logice pe care se întemeiază. Cu privire la acest aspect se precizează că, la considerentul 4 al deciziei atacate, însăși Comisia recunoaște că directiva prevede posibilitatea ca statele membre să efectueze ajustări, cu condiția ca efectul ajustării să nu fie retroactiv și să nu cauzeze prejudicii funcționării sistemului comunitar. În mod specific, în cazul în speță, operatorul instalațiilor scoase din funcțiune ar continua să existe pe piață și să gestioneze celelalte instalații autorizate. Așadar ar fi posibilă, potrivit afirmațiilor Comisiei, o „ajustare a cotelor alocate”.

— pârâta nu a justificat raționamentul logic pe care l-a urmat pentru a considera mecanismul criticat ca fiind incompatibil în măsura în care constituie un „ex-post adjustment”.

— încălcarea principiului egalității de tratament, în lumina prevederilor Deciziei Comisiei de aprobare a Planului național de alocare pentru Regatul Unit.

Acțiune introdusă la 6 iulie 2007 — Weiler/OAPI — CISQ (Q2WEB)

(Cauza T-242/07)

(2007/C 211/83)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamant: Dieter Weiler (Pulheim, Germania) (reprezențanți: V. von Bomhard, T. Dolde și A. Renck, Rechtsanwälte)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs: CISQ Federazione Certificazione Italiana Sistemi di Qualità Aziendali

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei nr. R 893/2005-1 din 29 martie 2007 a Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale);
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, iar în cazul intervenției celeilalte părți în fața camerei de recurs, obligarea intervenientei și a pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: Marca verbală „Q2WEB” pentru produse și servicii din clasele 9, 35, 38 și 42 (marca comunitară nr. 2 418 150).

Titularul mărcii comunitare: reclamantul.

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: CISQ Federazione Certificazione Italiana Sistemi di Qualità Aziendali.

Dreptul la marcă al părții care solicită declararea nulității: marca verbală „QWEB” pentru servicii din clasa 42 (marca comunitară nr. 1 772 078), marca figurativă „QWEB” pentru servicii din clasele 35, 38 și 42 (marca comunitară nr. 1 871 201) și marca verbală „QWEBMARK” pentru servicii din clasele 35, 38 și 42 (marca comunitară nr. 1 771 963).

Decizia diviziei de anulare: anulează marca respectivă.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: încălcarea articolului 52 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾, întrucât mărcile aflate în conflict nu sunt similare din punct de vedere vizual, sonor și conceptual, iar diferențele dintre semne sunt suficiente pentru a exclude riscul de confuzie din partea consumatorului relevant.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediția specială 17/vol. 1, p. 146).

Acțiune introdusă la 11 iulie 2007 — Republica Polonă/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-243/07)

(2007/C 211/84)

Limba de procedură: poloneza

Părțile

Reclamantă: Republica Polonă (reprezentant: E. Ośniecka-Tamecka, agent)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea Deciziei 2007/361/CE a Comisiei din 4 mai 2007 privind determinarea stocurilor de produse agricole altele decât zahărul și consecințele financiare ale eliminării acestora ca urmare a aderării Republicii Cehe, a Estoniei, a Ciprului, a Letoniei, a Lituaniei, a Ungariei, a Maltei, a Poloniei, a Sloveniei și a Slovaciei [notificată cu numărul C(2007) 1979] ⁽¹⁾ în măsura în care aceasta privește Republica Polonă;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată a stabilit cantitățile de produse agricole aflate în liberă circulație pe teritoriul Poloniei la data aderării la Uniunea Europeană care, în opinia Comisiei, au depășit nivelul stocurilor

normale ale acestor produse, și a imputat Poloniei pe această bază „sumele [...] în contul eliminării acelor cantități” de produse.

Reclamanta își întemeiază cererea de anulare a deciziei atacate pe două motive: încălcarea articolului 4 din anexa IV la Actul de aderare ⁽²⁾ din cauza necompetenței Comisiei de a adopta decizia atacată și încălcarea principiului proporționalității.

În fundamentarea primului motiv, reclamanta arată că, prin adoptarea deciziei atacate, Comisia a depășit competența prevăzută de articolul 4 capitolul 4 din anexa IV la Actul de aderare întrucât decizia modifică acordurile semnate în Actul de aderare, prin stabilirea de sancțiuni financiare neprevăzute de acesta. În plus, decizia atacată ar fi neconformă principiului stabilit de Actul de aderare, potrivit căruia statele membre trebuie să se preocupe de eliminarea efectivă a stocurilor de produse agricole aflate în liberă circulație pe teritoriul acestora la data aderării.

Reclamanta întemeiază obiecția privind încălcarea principiului proporționalității pe faptul că obiectivele deciziei atacate ar fi contradictorii și, de altfel, nu ar fi întemeiate din punct de vedere legal. Pe de altă parte, decizia atacată nu ar reprezenta mijlocul adecvat pentru stabilirea costurilor eliminării stocurilor. În plus, decizia prezintă erori considerabile în stabilirea stocurilor care se aflau în liberă circulație în Polonia și nu ține cont de stocurile pe care Polonia le-a eliminat pe propriile cheltuieli după aderare. Decizia a pus în sarcina Poloniei costurile pentru eliminarea stocurilor care, în realitate, nu au fost suportate de Comunitate și a condus la o îmbogățire fără justă cauză a Comunității în detrimentul Poloniei. În plus, decizia atacată nu ar fi fost necesară în mod obligatoriu, întrucât nu s-a produs nicio perturbare a piețelor agricole în urma aderării Poloniei la Uniunea Europeană, iar de la aderare s-a scurs o perioadă de timp importantă. Deși decizia atacată a fost adoptată în temeiul Actului de aderare, aceasta nu îndeplinește niciun obiectiv prevăzut de Actul de aderare în sectorul agriculturii.

⁽¹⁾ JO 2007, L 138, p. 14.

⁽²⁾ Act privind condițiile de aderare a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace și adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană (JO 2003, L 236, p. 33).

Acțiune introdusă la 13 iulie 2007 — Campo de Cartagena/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-244/07)

(2007/C 211/85)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: S.A.T., „Campo de Cartagena” (Murcia, Spania) (reprezentant: L. Ortiz Blanco, abogado)

Pârâți: Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- pronunțarea unei hotărâri prin care, în aprecierea prezentei acțiuni în despăgubiri, în temeiul revederilor articolului 288 CE, să se declare dreptul reclamantei de a fi despăgubită financiar de către Consiliu și Comisie, în solidar, cu suma totală de două sute optzeci și opt de mii două sute treizeci și opt euro (288 238 EUR) și
- obligarea instituțiilor pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate deja în cauza T-217/07, Las Palmeras/Consiliul și Comisia.

Acțiune introdusă la 13 iulie 2007 — Virsa/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-245/07)

(2007/C 211/86)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Virsa, S. Coop. L. (Murcia, Spania) (reprezentant: L. Ortiz Blanco, abogado)

Pârâți: Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- pronunțarea unei hotărâri prin care, în aprecierea prezentei acțiuni în despăgubiri, în temeiul prevederilor articolului 288 CE, să se declare dreptul reclamantei de a fi despăgubită financiar de către Consiliu și Comisie, în solidar, cu suma totală de un milion șase sute cincizeci și cinci de mii patru sute zece euro (1 655 410 EUR) și
- obligarea instituțiilor pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate deja în cauza T-217/07, Las Palmeras/Consiliul și Comisia.

Acțiune introdusă la 13 iulie 2007 — Coesagro/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-246/07)

(2007/C 211/87)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: S. Coop. And. Ecijana de Servicios Agropecuarios (Coesagro) (Sevilla, Spania) (reprezentant: L. Ortiz Blanco, abogado)

Pârâți: Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- pronunțarea unei hotărâri prin care, în aprecierea prezentei acțiuni în despăgubiri, în temeiul prevederilor articolului 288 CE, să se declare dreptul reclamantei de a fi despăgubită financiar de către Consiliu și Comisie, în solidar, cu suma totală de un milion trizeci și cinci de mii patru sute șaiszeci și șase euro (1 035 466 EUR) și
- obligarea instituțiilor pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate deja în cauza T-217/07, Las Palmeras/Consiliul și Comisia.

Acțiune introdusă la 11 iulie 2007 — Republica Slovacă/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-247/07)

(2007/C 211/88)

Limba de procedură: slovacă

Părțile

Reclamantă: Republica Slovacă (reprezentant: J. Čorba, agent)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei atacate în măsura în care este vizată reclamanta sau, în cazul în care Tribunalul de Primă Instanță consideră necesar și oportun, anularea în tot a deciziei atacate;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta atacă Decizia nr. C(2007) 1979 final a Comisiei din 4 mai 2007 privind determinarea stocurilor de produse agricole altele decât zahărul și consecințele financiare ale eliminării acestora ca urmare a aderării Republicii cehe, a Estoniei, a Ciprului, a Letoniei, a Lituaniei, a Ungariei, a Maltei, a Poloniei, a Sloveniei și a Slovaciei ⁽¹⁾, în versiunea ulterioară rectificării din 25 mai 2007. Prin decizia atacată, Comisia a stabilit cantitățile de anumite tipuri/categorii de fructe și de orez aflate, la data aderării, în liberă circulație în Republica Slovacă, și care depășesc cantitățile care ar putea fi calificate drept report normal de stoc la 1 mai 2004. Totodată, Comisia a imputat reclamantei 3,634 milioane de euro în contul eliminării acestor cantități.

În motivarea acțiunii sale, reclamanta susține că pârâta nu era competentă să adopte decizia atacată.

În plus, reclamanta afirmă că, și în cazul în care pârâta ar fi fost competentă să determine stocurile excedentare de pe teritoriul Republicii Slovacă și să impute reclamantei sarcina financiară pentru aceste presupuse stocuri excedentare, Comisia a încălcat Tratatul de aderare ⁽²⁾, întrucât nu a acționat în baza unui temei juridic corect, mai precis articolul 41 din Actul privind condițiile de aderare ⁽³⁾.

Mai mult, reclamanta susține că, întrucât nu a făcut dovada originii costurilor și a altor pierderi suferite de Comunitate ca urmare a eliminării stocurilor reclamantei și nu a adoptat la timp o reglementare adecvată privind eliminarea stocurilor de pe piața reclamantei, metoda de determinare a stocurilor excedentare și de calculare a sarcinii financiare a reclamantei, pârâta a încălcat prin decizia atacată Tratatul de aderare și principiile generale de drept, al proporționalității și al securității juridice.

În final, reclamanta afirmă că s-a comis o încălcare a obligației procedurale de motivare suficientă.

⁽¹⁾ JO L 138, p. 14.

⁽²⁾ Tratatul privind aderarea Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace la Uniunea Europeană (JO 2003, L 236, p. 17).

⁽³⁾ Actul privind condițiile de aderare a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace și adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană (JO 2003, L 236, p. 33).

Acțiune introdusă la 12 iulie 2007 — Republica Cehă/ Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-248/07)

(2007/C 211/89)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: Republica Cehă (reprezentant: T. Boček, agent)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei atacate;
- în subsidiar, anularea deciziei atacate în măsura în care aceasta se referă la Republica Cehă;
- obligarea Comisiei la restituirea sumelor deja plătite;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea Deciziei Comisiei C(2007) 1979 — final din 4 mai 2007 privind determinarea stocurilor de produse

agricole altele decât zahărul și consecințele financiare ale eliminării acestora ca urmare a aderării Republicii Cehe, a Estoniei, a Ciprului, a Letoniei, a Lituaniei, a Ungariei, a Maltei, a Poloniei, a Sloveniei și a Slovaciei ⁽¹⁾. Prin această decizie, Comisia a stabilit cantitățile de carne, fructe și orez în liberă circulație în Republica Cehă la data aderării care depășeau cantitățile care ar putea fi calificate drept report normal de stoc la 1 mai 2004. Totodată, aceasta imputa reclamantei suma de 12 287 000 euro în contul eliminării cantităților respective.

Reclamanta susține că acțiunea Comisiei depășește competența acesteia și, astfel, încalcă punctul 4 din capitolul 4 din anexa IV la Actul privind condițiile de aderare ⁽²⁾, întrucât decizia atacată întemeiată pe prevederea amintită stabilește sumele pe care noile state membre sunt obligate să le plătească la bugetul comunitar în raport cu cantitatea totală de stocuri excedentare de produse agricole.

În plus, reclamanta invocă faptul că, și în condițiile în care Comisia ar fi fost investită cu competența de a adopta măsura atacată în temeiul punctului 4 din capitolul 4 din anexa IV la Actul privind condițiile de aderare, prin adoptarea acesteia, Comisia a încălcat principiul proporționalității, întrucât măsura în cauză nu era necesară, sau, mai exact, nu era adecvată, dat fiind obiectivul urmărit prin impunerea obligației de eliminare a cantităților excedentare.

De asemenea, reclamanta susține că pârâta a încălcat punctul 2 din capitolul 4 din anexa IV la Actul privind condițiile de aderare, coroborat cu articolul 10 CE, precum și principiul securității juridice și al încrederii legitime, întrucât nu a definit noțiunea de report normal de stoc și a adoptat decizia atacată într-un mod lipsit de transparență.

Reclamanta afirmă că au fost încălcate de către Comisie prevederile punctului 2 din capitolul 4 din anexa IV la Actul privind condițiile de aderare, întrucât decizia atacată nu ține cont de toate circumstanțele relevante.

În sfârșit, reclamanta susține că pârâta a încălcat prevederile punctului 4 din capitolul 4 din anexa IV la Actul privind condițiile de aderare, întrucât nu a motivat în mod suficient decizia adoptată.

⁽¹⁾ JO L 138, p. 14.

⁽²⁾ Actul privind condițiile de aderare a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace și adaptările tratatelor care stau la baza Uniunii Europene (JO 2003 L 236, p. 33).

Acțiune introdusă la 17 iulie 2007 — Sungro/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-252/07)

(2007/C 211/90)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Sungro, S.A. (Cordoba, Spania) (reprezentant: L. Ortiz Blanco, abogado)

Pârâți: Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- pronunțarea unei hotărâri prin care, în aprecierea prezentei acțiuni în despăgubiri, în temeiul prevederilor articolului 288 CE, să se declare dreptul reclamantei de a fi despăgubită financiar de către Consiliu și Comisie, în solidar, cu suma totală de treizeci și șapte de mii o sută optzeci și opt euro (37 188 EUR) și
- obligarea instituțiilor pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate deja în cauza T-217/07, Las Palmeras/Consiliul și Comisia.

Acțiune introdusă la 17 iulie 2007 — Desarrollo y Aplicaciones Fitotécnicas/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-253/07)

(2007/C 211/91)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Desarrollo y Aplicaciones Fitotécnicas, S.A. (Cordoba, Spania) (reprezentant: L. Ortiz Blanco, abogado)

Pârâți: Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- pronunțarea unei hotărâri prin care, în aprecierea prezentei acțiuni în despăgubiri, în temeiul prevederilor articolului 288 CE, să se declare dreptul reclamantei de a fi despăgubită financiar de către Consiliu și Comisie, în solidar, cu suma totală de un milion o sută șaisprezece mii șase sute șaiszeci și șapte euro (1 116 667 EUR) și
- obligarea instituțiilor pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate deja în cauza T-217/07, Las Palmeras/Consiliul și Comisia.

Acțiune introdusă la 17 iulie 2007 — Pinzón/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-254/07)

(2007/C 211/92)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: S. Coop. And. Agrícola y Ganadera de Pinzón (reprezentant: L. Ortiz Blanco, abogado)

Pârâți: Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- pronunțarea unei hotărâri prin care, în aprecierea prezentei acțiuni în despăgubiri, în temeiul prevederilor articolului 288 CE, să se declare dreptul reclamantei de a fi despăgubită financiar de către Consiliu și Comisie, în solidar, cu suma totală de un milion două sute nouăzeci și opt de mii opt sute șaiszeci și unu euro (1 298 861 EUR) și
- obligarea instituțiilor pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate deja în cauza T-217/07, Las Palmeras/Consiliul și Comisia.

Acțiune introdusă la 17 iulie 2007 — Algodonera de Palma/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-255/07)

(2007/C 211/93)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Algodonera de Palma, S.A. (Cordoba, Spania) (reprezentant: L. Ortiz Blanco, abogado)

Pârâți: Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- pronunțarea unei hotărâri prin care, în aprecierea prezentei acțiuni în despăgubiri, în temeiul prevederilor articolului 288 CE, să se declare dreptul reclamantei de a fi despăgubită financiar de către Consiliu și Comisie, în solidar, cu suma totală de două milioane două mii trei sute patruzeci și patru euro (2 002 344 EUR) și
- obligarea instituțiilor pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate deja în cauza T-217/07, Las Palmeras/Consiliul și Comisia.

Acțiune introdusă la 16 iulie 2007 — People's Mojahedin Organization of Iran/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza T-256/07)

(2007/C 211/94)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: People's Mojahedin Organization of Iran (Auvers sur Oise, Franța) (reprezentanți: J.P. Spitzer, lawyer și D. Vaughan, QC)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

- anularea Deciziei 2007/445/CE a Consiliului, în măsura în care se aplică reclamantei;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea parțială a Deciziei 2007/445/CE a Consiliului din 28 iunie 2007 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Deciziilor 2006/379/CE și 2006/1008/CE⁽¹⁾ care menține reclamanta pe lista persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică o înghețare a fondurilor și a altor resurse financiare.

În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă faptul că decizia atacată a Consiliului ar trebui anulată întrucât Consiliul a continuat să se bazeze pe includerea reclamantei pe lista din Decizia 2006/379/CE, care ar fi trebuit să fie anulată sau modificată de

către Consiliu în ceea ce o privește pe reclamantă, ca urmare a hotărârii Tribunalului de Primă Instanță în cauza T-228/02 *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Consiliu* (Rec., 2006, p. II-0000). Potrivit reclamantei, Consiliul era obligat să elimine numele reclamantei de pe lista menționată.

În plus, reclamanta susține că decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea dreptului reclamantei de a fi ascultată și fără o motivație adecvată.

Mai mult, reclamanta pretinde că decizia atacată a fost adoptată în temeiul unor elemente care toate erau legate de perioada anterioară anului 2001 și fără a lua în considerare elementele legate de anii de după 2001 prezentate de reclamantă.

În final, reclamanta pretinde că aceste împrejurări constituie un abuz sau o deturnare de putere.

⁽¹⁾ JO 2007, L 169, p. 58.

Acțiune introdusă la 17 iulie 2007 — Republica Franceză/Comisia

(Cauza T-257/07)

(2007/C 211/95)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Republica Franceză (reprezentanți: E. Belliard, G. de Bergues, R. Loosli și A.-L. During, agenți)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea punctului 3) din anexa la Regulamentul (CE) nr. 727/2007 al Comisiei din 26 iunie 2007⁽¹⁾ de modificare a anexelor I, III, VII și X la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă⁽²⁾ în măsura în care introduce în capitolul A din această anexă VII, punctul 2.3 litera (b) punctul (iii), punctul 2.3 litera (d) și punctul 4;
- cu titlu subsidiar, în ipoteza în care Tribunalul ar considera că această cerere de anulare parțială nu este admisibilă, anularea în totalitate a Regulamentului 727/2007;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamanta solicită anularea parțială sau, cu titlu subsidiar, anularea în totalitate, a Regulamentului (CE) nr. 727/2007 al Comisiei din 26 iunie 2007, care autorizează unele măsuri mai puțin stricte de supraveghere și eradicare în ceea ce privește anumite encefalopatii spongiforme transmisibile, în raport cu cele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 999/2001.

În sprijinul acțiunii sale, aceasta arată că dispozițiile atacate trebuie anulate pentru încălcarea principiului precauției în ceea ce privește atât evaluarea, cât și gestiunea riscului.

Reclamanta pretinde că a avut loc o încălcare de către Comisie a principiului precauției la nivelul evaluării riscului, ignorându-se incertitudinile științifice care, potrivit acesteia, subzistă în ceea ce privește atât riscul transmisibilității la om a encefalopatiilor spongiforme transmisibile, altele decât encefalopatia spongiformă bovină, cât și fiabilitatea testelor pe care s-a întemeiat Comisia la adoptarea regulamentului atacat.

Potrivit reclamantei, Comisia a încălcat și principiul precauției la nivelul gestiunii riscului, în măsura în care dispozițiile atacate nu permit circumscrierea riscului și sunt chiar susceptibile să îl sporească. Reclamanta consideră, în plus, că sporirea riscului produs de dispozițiile atacate nu poate fi justificat de beneficiul așteptat.

(¹) JO L 165, p. 8.

(²) JO L 147, p. 1.

Acțiune introdusă la 17 iulie 2007 — Campo de Alcalá del Río/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-258/07)

(2007/C 211/96)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: S. Coop. And. de Productores del Campo de Alcalá del Río (Sevilla, Spania) (reprezentant: L. Ortiz Blanco, abogado)

Pârâte: Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- pronunțarea unei hotărâri prin care, în aprecierea prezentei acțiuni în despăgubiri, în temeiul prevederilor articolului 288 CE, să se declare dreptul reclamantei de a fi despăgubită financiar de către Consiliu și Comisie, în solidar, cu suma totală de un milion treizeci și cinci de mii patru sute șaiszeci și șase euro (1 035 466 EUR) și
- obligarea instituțiilor pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate deja în cauza T-217/07, Las Palmeras/Consiliul și Comisia.

Acțiune introdusă la 17 iulie 2007 — Algusa Algodonera Utrerana/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-259/07)

(2007/C 211/97)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Algusa Algodonera Utrerana, S.A. (Sevilla, Spania) (reprezentant: L. Ortiz Blanco, abogado)

Pârâte: Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- pronunțarea unei hotărâri prin care, în aprecierea prezentei acțiuni în despăgubiri, în temeiul prevederilor articolului 288 CE, să se declare dreptul reclamantei de a fi despăgubită financiar de către Consiliu și Comisie, în solidar, cu suma totală de șapte sute douăzeci și una de mii trei sute cincizeci și cinci euro (721 355 EUR) și
- obligarea instituțiilor pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate deja în cauza T-217/07, Las Palmeras/Consiliul și Comisia.

Acțiune introdusă la 17 iulie 2007 — Las Marismas de Lebrija/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-260/07)

(2007/C 211/98)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Las Marismas de Lebrija, S. Coop. And. (Sevilla, Spania) (reprezentant: L. Ortiz Blanco, abogado)

Pârâți: Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- pronunțarea unei hotărâri prin care, în aprecierea prezentei acțiuni în despăgubiri, în temeiul prevederilor articolului 288 CE, să se declare dreptul reclamantei de a fi despăgubită financiar de către Consiliu și Comisie, în solidar, cu suma totală de un milion cinci sute șaptezeci și cinci de mii o sută douăzeci și doi euro (1 575 122 EUR) și
- obligarea instituțiilor pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate deja în cauza T-217/07, Las Palmeras/Consiliul și Comisia.

Acțiune introdusă la 13 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Banca di Roma

(Cauza T-261/07)

(2007/C 211/99)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: A. Colabianchi, avvocato, F. Amato și M. Wilderspin, agenți)

Pârâtă: Banca di Roma SpA

Concluziile reclamantei

- obligarea Banca di Roma SpA, cu sediul în Italia, Roma (00144), Viale Umberto Tupini nr. 180, prin actualul său reprezentant legal, la executarea garanției bancare din 28.10.1989 în favoarea Comisiei Europene;
- în consecință, obligarea Banca di Roma SpA, cu sediul în Italia, Roma (00144), Viale Umberto Tupini nr. 180, prin actualul său reprezentant legal, la plata către Comisia Europeană, cu sediul în Belgia, Bruxelles (1039), Rue de la Loi nr. 200, a sumei de 412 607,41 euro și a unei dobânzi de 94,37 euro pe zi, începând cu data de 30 decembrie 2006 și până la plata întregii sume, sau la plata unei alte sume pe care o va decide Tribunalul;
- obligarea Banca di Roma SpA, cu sediul în Italia, Roma (00144), Viale Umberto Tupini nr. 180, prin actualul său reprezentant legal, la plata tuturor cheltuielilor de judecată din prezenta cauză, inclusiv cele ale Comisiei.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este introdusă în temeiul articolului 238 CE, pe baza clauzei compromisorii conținute în garanția din 28 octombrie 1989 emisă de Banco di Roma (denumită în prezent Banca di Roma) în favoarea Comisiei.

Prin Decizia C(89) 1241 din 2 august 1989 ⁽¹⁾, Comisia a aplicat amenzi în sarcina a paisprezece producători de plasă sudată, printre care Ferriere Nord S.p.A., întrucât au luat parte la acorduri și practici concertate, încălcând articolul 85 alineatul (1) din Tratatul CE (actualul articol 81 CE); societății Ferriere Nord i s-a aplicat o amendă de 320 000 ECU.

În temeiul articolului 4 din decizie, amenda ar fi trebuit plătită de către societatea Ferriere Nord în termen de trei luni de la data notificării deciziei, cu excepția cazului în care societatea avea posibilitatea de a furniza o garanție bancară, care să acopere întreaga sumă datorată și dobânzile aferente.

Prin recomandata din 30 octombrie 1989, primită la 7 noiembrie 1989, societatea Ferriere Nord transmitea Comisiei o scrisoare datată din 26 octombrie 1989, prin care Banco di Roma (în prezenta Banca di Roma) — Filiala din Udine, Italia, declara Comisiei că se constituie garant al plății de către societatea Ferriere Nord atât a amenzii de 320 000 ECU, cât și a dobânzilor, calculate începând cu 15 noiembrie 1989 și până la data plății efective.

Prin hotărârea din 27 septembrie 2006 pronunțată în cauza T-153/04 ⁽²⁾, Tribunalul a statuat că, în temeiul articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2988/74, „dreptul Comisiei de a pune în aplicare decizia” Plase sudate era prescris (punctele 53 și 58 din hotărâre).

Cu toate acestea, în opinia reclamantei, această hotărâre nu influențează garanția emisă de Banca di Roma, întrucât, în virtutea autonomiei acestei garanții, în temeiul dreptului italian (care este dreptul aplicabil în prezenta cauză), Banca di Roma este obligată să o execute, la simpla cerere a Comisiei, fără a putea opune acesteia din urmă vreuna dintre excepțiile care ar putea fi invocate de către societatea Ferriere Nord.

(¹) JO 1989, L 260, p. 1.

(²) Npublicată încă în Recueil.

A acțiune introdusă la 13 iulie 2007 — Republica Lituania/ Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-262/07)

(2007/C 211/100)

Limba de procedură: lituaniana

Părțile

Reclamantă: Republica Lituania (reprezentanți: D. Kriauciūnas și E. Matulionytė)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei Comisiei din 4 mai 2007 [notificate cu numărul C(2007) 1979] (¹); în subsidiar, anularea respectivei decizii în măsura în care se adresează Republicii Lituania;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

Decizia atacată stabilește cantitățile produselor agricole în liberă circulație în noile state membre la data aderării care depășeau cantitățile care ar putea fi calificate drept report normal de stoc la 1 mai 2004, precum și sumele care pot fi imputate noilor state membre în contul eliminării acelor cantități excedentare.

Reclamanta consideră că decizia atacată este ilegală și invocă patru motive în susținerea acțiunii sale.

1. Lipsa competenței

Reclamanta susține că alineatul 4 al capitolului 4 din Anexa IV la actul de aderare nu îi conferă Comisiei competența de a obliga statele membre la plata către bugetul comunitar a unor sume care au caracterul unor sancțiuni, în special dacă nu a demonstrat existența unor costuri suportate de Comunitate pentru eliminarea stocurilor excedentare; de asemenea, reclamanta

susține că a fost depășit de către Comisie termenul de trei ani prevăzut pentru adoptarea unei decizii în temeiul articolului 41 din actul de aderare, acest articol reprezentând singura prevedere care ar putea constitui o bază legală corespunzătoare pentru decizia în cauză.

2. Încălcarea dreptului comunitar

Încălcarea principiului securității juridice: decizia atacată este contrară principiului securității juridice întrucât metodele și criteriile de calcul al stocurilor excedentare nu erau cunoscute în momentul stabilirii stocurilor existente, la data aderării, ceea ce le-ar fi permis statelor membre să prevină crearea unor stocuri excedentare sau să le elimine pe cheltuiala operatorilor economici care le-au constituit. În plus, decizia atacată a stabilit criterii diferite, și a extins lista produselor vizate, în raport cu articolul 4 din Regulamentul nr. 1972/2003, în temeiul căruia statele exercită un control asupra creării stocurilor excedentare.

Încălcarea principiului nediscriminării: spre deosebire de Regulamentul (CE) nr. 144/97 al Comisiei privind stocurile excedentare de produse agricole în Austria, în Suedia sau în Finlanda, decizia atacată nu evaluează doar produsele care beneficiază de restituiri la export sau de măsuri de intervenție, ci și stocurile de alte produse. Acest principiu a fost de asemenea încălcat ca urmare a faptului că situațiile diferite ale noilor state membre au fost tratate în același fel și întrucât s-a omis, fără justificare, să se țină seama de circumstanțele specifice în care au fost create stocurile.

Încălcarea principiului bune administrări și a principiului transparenței: decizia atacată nu prezintă în mod detaliat criteriile folosite la calculul plăților, criterii care, în plus, se schimbă în mod continuu. De asemenea, deși statele membre au evaluat ele însele stocurile în conformitate cu legislația comunitară, Comisia, fără să explice de ce nu ar fi exactă această evaluare și fără să o conteste, a realizat o nouă evaluare a aceluiași stocuri pe baza propriilor sale criterii.

Încălcarea prevederilor actului de aderare: în primul rând, decizia nu constituie o modalitate adecvată pentru atingerea obiectivului eliminării stocurilor excedentare, astfel cum prevede alineatul 2 al capitolului 4 din Anexa IV la actul de aderare, în special ca urmare a faptului că nici măcar nu s-a încercat în respectiva decizie să fie corelate sancțiunile aplicate cu costurile de eliminare a stocurilor efectiv suportate de către Comunitate. În al doilea rând, decizia a fost adoptată după expirarea termenului, prevăzut de articolul 41 din actul de aderare, de trei ani de la data aderării, termen în care Comisia putea adopta măsuri tranzitorii.

3. Motivarea insuficientă

Potrivit reclamantei, decizia atacată nu este motivată corespunzător, sau este chiar lipsită total de motivare; în special, nu este demonstrat în decizie că au fost efectiv suportate de către Comunitate costuri, pe care statele membre ar trebui să le acopere, ca urmare a eliminării stocurilor excedentare respective, și nu este indicat cuantumul acestora.

4. Eroarea vădită de apreciere

Reclamanta afirmă că au fost săvârșite de către Comisie erori vădite de apreciere întrucât, în primul rând, aceasta a ales o metodă cu caracter macroeconomic și nu a evaluat stocurile efectiv constituite în statele membre și, în al doilea rând, aceasta nu a ținut cont de circumstanțele specifice și obiective existente în Republica Lituania în ceea ce privește constituirea stocurilor naționale în sectorul laptelui atunci când a examinat argumentele specifice prezentate de părți.

(¹) Decizia 2007/361/CE a Comisiei din 4 mai 2007 privind determinarea stocurilor de produse agricole altele decât zahărul și consecințele financiare ale eliminării acestora ca urmare a aderării Republicii Cehe, a Estoniei, a Ciprului, a Letoniei, a Lituaniei, a Ungariei, a Maltei, a Poloniei, a Sloveniei și a Slovaciei (JO L 138, p. 14).

Acțiune introdusă la 9 iulie 2007 — Air One SpA/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-266/07)

(2007/C 211/101)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Air One SpA (reprezentanți: M. Merola și P. Ziotti, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea Deciziei Comisiei C(2007) 1712 din 23 aprilie 2007 privind impunerea de obligații de serviciu public pe anumite rute din și către Sardinia, în măsura în care impune guvernului italian să permită accesul la rutele dintre Sardinia și continent tuturor operatorilor de transport aerian care acceptă obligațiile aferente de serviciu public (OSP), indiferent dacă acceptarea acestora are loc în timpul sau după perioada de 30 de zile prevăzută de reglementarea națională [articolul 1 litera (a) din decizie];
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea, în temeiul articolului 230 al patrulea paragraf CE, a articolului 1 litera (a) din Decizia Comisiei C(2007) 1712 din 23 aprilie 2007 privind impunerea de obligații de serviciu public pe anumite rute din și către Sardinia,

emisă în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul nr. 2408/92 al Consiliului privind accesul operatorilor de transport aerian comunitari la rutele aeriene intracomunitare.

În susținerea pretențiilor sale, reclamanta invocă următorul motiv de anulare:

- eroare vădită de apreciere, lipsă de logică și motivare contradictorie. Înainte de toate, reclamanta susține că, impunând guvernului italian să permită accesul la rutele respective tuturor operatorilor de transport aerian care intenționează să respecte OSP, indiferent de momentul la care aceștia au comunicat intenția lor de a începe prestarea serviciilor și de faptul că această comunicare a avut loc în timpul sau după perioada de 30 de zile prevăzută de reglementarea națională, Comisia a evaluat în mod greșit regimul pus în aplicare de guvernul menționat în lumina sensului și a finalității reglementării comunitare relevante. În special, reclamanta susține că articolul 4 din Regulamentul nr. 2408/92 obligă statele membre să realizeze obiectivul continuității teritoriale prin metoda impunerii de OSP care, deși reprezintă o derogare de la principiul liberului acces al operatorilor comunitari de transport la rutele intracomunitare, respectă totuși principiul proporționalității și limitează așadar în cea mai mare măsură posibilă cazurile de acordare a unor drepturi exclusive și/sau a unor compensații financiare. Potrivit reclamantei, guvernul italian a transpus în totalitate spiritul reglementării comunitare, dat fiind că stabilirea unui termen imperativ în „prima etapă” a procedurii de impunere a OSP:
- stimulează prezentarea ofertelor de către operatorii de transport și atribuirea de către stat a OSP aferente în cursul aceiași „prime etape” și
- limitează posibilitatea de trecere la „a doua etapă” în care guvernul ar fi obligat să acorde un drept exclusiv prin licitație publică cu posibilitatea de a se obliga la o compensație financiară corespunzătoare.

— În rest ar fi evident că, în mod contrar celor afirmate implicit de Comisie, concurența între operatorii de transport aerian pe rutele grevate de OSP nu se poate desfășura în același mod precum în cazul rutelor libere de astfel de sarcini. Aceasta în măsura în care există prezumția cu privire la regimurile OSP că rutele respective se caracterizează prin probleme de rentabilitate, încât niciun operator de transport nu ar alege să le deservescă, în conformitate cu interesul public, în condiții normale de piață: așadar este necesară adoptarea unor mecanisme de protecție în favoarea operatorilor de transport eficienți și diligenți.

— În plus, reclamanta susține caracterul discriminatoriu al scenariului normativ prevăzut de Comisie, dat fiind că eliminarea termenului imperativ pentru acceptarea OSP în „prima etapă” ar avantaja în principal operatorii de transport dotați cu o semnificativă putere de piață, permițându-le acestora să își depună ofertele pentru rutele OSP după scadența termenului, deși se prezentaseră candidați concurenți, în scopul principal de a le sustrage cote de piață acestora din urmă.

- În final, potrivit reclamantei, raționamentul Comisiei este viciat de erori de drept în ceea ce privește caracteristicile procedurii de impunere a OSP. Sub acest aspect, reclamanta susține că stabilirea unui termen supletiv ar avea ca efect prelungirea *sine die* a „primei etape” a acestei proceduri, ceea ce este illogic și contrar afirmației Comisiei înseși potrivit căreia procedura de impunere a OSP, deși unică, se compune din două etape.

Acțiune introdusă la 23 iulie 2007 — Martin/Parlamentul European

(Cauza T-276/07)

(2007/C 211/102)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Hans-Peter Martin (Viena, Austria) (reprezentant: É. Boigelot, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei din 10 mai 2007 a secretarului general al Parlamentului European, notificată la 14 mai 2007, prin care s-a decis că o anumită sumă a fost plătită reclamantului în mod nejustificat și că, în conformitate cu articolul 27 alineatul (3) din Normele privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlamentul European, această sumă trebuie să fie recuperată în sarcina reclamantului;
- în măsura în care este necesar, anularea deciziei din 13 iunie 2007 a directorului general al Direcției Generale Finanțe a Parlamentului European, adoptată în aplicarea deciziei din 10 mai 2007 citată anterior, prin care reclamantul este pus în întârziere pentru plata sumelor menționate sau pentru a propune un plan scris de lichidare acceptat de Parlament în 30 de zile de la această decizie;
- anularea, dacă este cazul și în măsura în care este necesar, a tuturor deciziilor de aplicare a deciziilor precedente și care ar interveni în cursul procedurii;
- obligarea pârâtului, în oricare dintre situații, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În urma unei anchete privind indemnizațiile de secretariat acordate reclamantului în calitate sa de membru al Parlamentului European, OLAF a întocmit un raport prin care se constată anumite nereguli. Pe baza acestui raport, secretarul general al Parlamentului a adoptat, la 10 mai 2007, decizia atacată, prin care a decis că sumele care au fost plătite pe nedrept reclamantului trebuie să fie restituite de acesta în temeiul articolului 27 alineatul (3) din Normele privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlamentul European.

În susținerea acțiunii sale, reclamantul invocă patru motive.

Primul motiv este întemeiat pe aplicarea incorectă și inexactă a Normelor privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlamentul European și, în special, a articolului 14 și a articolului 27 alineatul (3) din acestea.

Al doilea motiv este întemeiat o eroare de apreciere în ceea ce privește relevanța înscrisurilor justificative furnizate de reclamant.

În plus, reclamantul invocă un motiv întemeiat pe încălcarea Regulamentului nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽¹⁾ și pe încălcarea principiilor proporționalității și nediscriminării.

În final, reclamantul invocă un motiv întemeiat pe încălcarea principiului contradictorialității și a dreptului la apărare.

⁽¹⁾ JO L 248, p. 1.

Recurs introdus la 18 iulie 2007 de Luigi Marcuccio împotriva ordonanței pronunțate la 11 mai 2007 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-2/06, Luigi Marcuccio/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-278/07 P)

(2007/C 211/103)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurrent: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avvocato)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurentului

- în orice caz, anularea în tot a ordonanței atacate;
- în principal, admiterea concluziilor formulate de reclamant în primă instanță;
- obligarea părții la plata către reclamant a tuturor cheltuielilor de judecată și a onorariilor suportate de către acesta în recurs;
- în subsidiar, trimiterea cauzei Tribunalului Funcției Publice pentru ca acesta să se pronunțe pe fond.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs se îndreaptă împotriva ordonanței Tribunalului Funcției Publice pronunțate în data de 11 mai 2007, în cauza F-2/06, Marcuccio/Comisia, prin care acțiunea introdusă de reclamant a fost respinsă ca inadmisibilă.

În susținerea pretențiilor sale, recurentul arată:

- că Tribunalul Funcției Publice a denaturat și a interpretat greșit faptele și afirmațiile recurentului din înscrisurile depuse în primă instanță. În această privință, se subliniază în special faptul că existența materială a deciziei litigioase din cauza în primă instanță se deduce fără nicio îndoială și din textul notei Comisiei din data de 29 iulie 2005, care prevede posibilitatea de a se redeschide în orice moment un dosar care a fost arhivat. Referirea la această posibilitate nu ar lăsa nicio îndoială cu privire nu numai la faptul că decizia litigioasă din cauza în primă instanță fusese efectiv emisă, ci și la faptul că aceasta fusese într-adevăr executată;
- că săvârșește o eroare de drept judecătorul care, în urma unei încercări de soluționare amiabilă, pronunță o ordonanță de inadmisibilitate vădită a unei acțiuni, *a fortiori* pentru un motiv de ordine publică cum este inexistența unui act cauzator de prejudiciu în cazul unei acțiuni în anulare, aceasta cu atât mai mult în lipsa unei motivări specifice și pertinente cu privire la acest aspect;
- dreptul la apărare al recurentului a fost lezat în mod iremediabil în măsura în care, recurentul nefiind informat cu privire la continuarea acțiunii, nu a putut face nimic pentru a-și apăra mai bine propriile argumente. Cu privire la acest punct, se afirmă că nota Tribunalului Funcției Publice prin care se comunica recurentului încercarea de soluționare amiabilă nu a fost însă urmată de nicio altă comunicare, nici în formă scrisă, nici în vreo altă formă, cu privire la continuarea acțiunii sau, cel puțin, cu privire la rezultatul încercării de soluționare amiabilă. Pe lângă aceasta, Tribunalul Funcției Publice a pronunțat ordonanța atacată la mai mult de șase luni după încercarea de soluționare amiabilă. Mai mult, în ordonanță nu se face mențiune despre această încercare;

- în sfârșit, recurentul invocă lipsa de motivare a ordonanței atacate, precum și aplicarea greșită a noțiunii de decizie cauzatoare de prejudiciu.

Acțiune introdusă la 23 iulie 2007 — Republica Franceză/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-279/07)

(2007/C 211/104)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Republica Franceză (reprezentanți: E. Belliard, G. de Bergues, L. Butel și S. Ramet, agenți)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei atacate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamanta solicită anularea Deciziei C(2007) 2110 final a Comisiei din 10 mai 2007 prin care dispozițiile din Codul monetar și financiar francez care rezervă pentru trei instituții de credit, Banque Postale, Caisses d'Epargne et de Prévoyance și Crédit Mutuel, drepturi speciale pentru distribuirea livretelor A și a celor albastre sunt declarate incompatibile cu articolul 86 alineatul (1) CE coroborat cu articolele 43 și 49 CE.

În sprijinul acțiunii sale reclamanta invocă cinci motive.

Primul motiv este întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare și pe nerespectarea principiului contradictorialității.

În al doilea rând, reclamanta arată că instituția Comisiei ar fi făcut o eroare vădită de apreciere prin faptul de a considera că drepturile speciale în cauză constituiau un obstacol pentru libertatea de stabilire și, în consecință, erau incompatibile cu articolul 43 CE fără a fi demonstrat că aceste drepturi nu erau necesare și proporționale în lumina motivelor imperative de interes general, constituite de obiectivele de acces la o locuință și de accesibilitate a serviciilor bancare.

Prin al treilea motiv, reclamanta susține că instituția Comisiei ar fi făcut o eroare vădită de apreciere în aplicarea celei de a treia condiții a articolului 86 alineatul (2) CE prin faptul de a considera că serviciul de interes economic general de accesibilitate bancară nu vizează decât persoanele care au dificultăți particulare de acces la serviciile bancare de bază. Aceasta pretinde că instituția Comisiei și-ar fi depășit puterile de control al definiției unui serviciu de interes economic general și, în orice caz, ar fi reținut o definiție prea restrictivă a misiunii de accesibilitate bancară. În opinia reclamantei, Comisia ar fi făcut și o eroare vădită de apreciere în aplicarea celei de a doua condiții a articolului 86 alineatul (2) CE referitoare la obligația de a atribui serviciul printr-un act de autoritate publică, precum și în aplicarea celor de a patra și a cincea condiții ale respectivului articol. Aceasta pretinde că instituția Comisiei ar fi făcut o eroare în calcularea impactului avut de suprimarea drepturilor speciale asupra finanțelor publice și că aceasta ar fi făcut o eroare vădită de apreciere în aplicarea principiului proporționalității prin faptul de a considera că există alte mijloace mai puțin restrictive pentru libertatea de stabilire decât acordarea unor drepturi speciale pentru a asigura o finanțare echilibrată a serviciilor de interes economic general de accesibilitate bancară și de finanțare a locuinței sociale.

Prin al patrulea motiv, reclamanta arată că instituția Comisiei ar fi făcut o eroare vădită de apreciere prin faptul de a considera că drepturile speciale în cauză erau incompatibile cu articolul 49 CE.

Al cincilea motiv invocat de reclamantă este întemeiat pe nemo-tivarea deciziei atacate.

Recurs introdus la 24 iulie 2007 de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) împotriva hotărârii pronunțate la 22 mai 2007 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-97/06, López Teruel/OAPI

(Cauza T-284/07 P)

(2007/C 211/105)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) (reprezentanți: I. de Medrano Caballero și E. Maurage, agenți)

Cealaltă parte în proces: Adelaida López Teruel (Guadalajara, Spania)

Concluziile recurentului

- anularea hotărârii Tribunalului Funcției Publice din 22 mai 2007 pronunțată în cauza F-97/06;
- obligarea la plata cheltuielilor de judecată potrivit legii.

Motivele și principalele argumente

Prin hotărârea din 22 mai 2007, care face obiectul prezentului recurs, Tribunalul Funcției Publice (TFP) a anulat decizia OAPI din 6 octombrie 2005 de respingere a cererii formulate de doamna López Teruel referitoare la constituirea unei comisii pentru invaliditate.

În susținerea cererii de anulare a respectivei hotărâri, OAPI invocă trei motive.

Primul motiv se întemeiază pe încălcarea dispozițiilor statutare referitoare la convocarea unei comisii pentru invaliditate, întrucât TFP a asimilat condițiile de acordare a pensiei de invaliditate cu cele de convocare a unei comisii pentru invaliditate. Recurentul contestă și competența AIPN de a convoca o astfel de comisie și susține că hotărârea TFP este deci viciată printr-o eroare de interpretare.

Al doilea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 90 din Statutul funcționarilor și pe o eroare de drept referitoare la stabilirea deciziei contestate, întrucât TFP a apreciat că decizia din 6 octombrie 2005 este singurul act cauzator de prejudiciu și a considerat act confirmativ decizia OAPI de răspuns la reclamația introdusă împotriva acesteia.

În al treilea rând, OAPI susține că TFP a denaturat în mod vădit anumite fapte și elemente de probă întrucât a considerat că Oficiul s-a întemeiat, în luarea deciziei sale, pe concluziile examinării medicale independente întocmite la 18 octombrie 2005.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 9 iulie 2007 — Total/OAPI — Peterson (Beverly Hills Formula TOTAL PROTECTION)

(Cauza T-326/06) ⁽¹⁾

(2007/C 211/106)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 326, 30.12.2006.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE AL UNIUNII EUROPENE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din
11 iulie 2007 — B/Comisia Comunităților Europene

(Cauza F-7/06) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Remunerație — Indemnizație de expatriere — Condiții prevăzute de articolul 4 alineatul (1) din anexa VII la statut)

(2007/C 211/107)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: B (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: inițial S. Rodrigues și A. Jaume, avocats, ulterior S. Rodrigues și C. Bernard-Glanz, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall și D. Martin, agenți)

Obiectul

Funcție publică — anularea deciziei AIPN din 10 octombrie 2005 de respingere a reclamației reclamantei împreună cu decizia AIPN din 26 aprilie 2005 de a-i refuza reclamantei beneficiul indemnizației de expatriere.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 96, 22.4.2006, p. 35.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi)
din 12 iulie 2007 — Continolo/Comisia Comunităților
Europene

(Cauza F-143/06) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Pensii — Transferul drepturilor la pensie — Inadmisibilitate vădită)

(2007/C 211/108)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Donato Continolo (Duino-Aurisina, Italia) (reprezentanți: S. Rodrigues, C. Bernard-Glanz și R. Albelice, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: D. Martin și M. Velardo, agenți)

Obiectul

Funcție publică — Anularea deciziei Comisiei cu privire la acordarea și lichidarea drepturilor de pensie ale reclamantului, în măsura în care aceasta nu ține seama integral de perioada 11 iunie 1981-1 martie 1983 pe care reclamantul a petrecut-o în concediu pentru interese personale.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.
- 2) Obligă părțile la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 20, 27.1.2007, p. 41.